naš čas

12. september 1975 – leto XI št. 35 (294) cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

Srečanje mladih delavcev Gorenja

V Velenju je bilo v soboto drugo srečanje mladih delavcev elektrokovinske industrije Gorenje. Mladi delavci so se najprej zbrali na kotalkališču, kjer jih je v imenu organizatorja pozdravil predsednik tovarniške konference ZSMS velenjskega Gorenja Jože Krebl. Zatem so si ogledali kratek nastop velenjskih kotalkarjev. Popoldne so se zbrali na velenjskem jezeru, kjer so jim člani šaleške folklorne skupine zaplesali nekaj plesov, v programu pa so poleg ansambla AVE sodelovali tudi mladi recitatorji. Nekateri udeleženci srečanja pa so preizkusili svoje znanje tudi v posameznih družabnih igrah, ki so jim jih ob tej priložnosti pripravili gostitelji.

● SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI POZABLJAJO NA IZPOLNJEVANJE DOLOČIL OBMOČNEGA DRUŽBENEGA DOGOVORA:

Kje so poročila o zbiranju in porabi sredstev?

Komisija za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogo-arjanje občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje je te dni znova pozorila, da so se udeleženke družbenega dogovora o razporejanju ohodka, osebnih dohodkov in nekaterih drugih osebnih prejem-ov ter gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975 vezale uresničevati politiko, ki je opredeljena z resolucijo o ružbenoekonomski politiki in razvoju Socialistične republike lovenije in občine Velenje. Med udeleženkami družbenega dogo-ora pa so tudi samoupravne interesne skupnosti.

Med drugim so se udeleženke vezale, da bodo ustvarile po-je, da bodo delavci v temelj-h in drugih organizacijah druženega dela lahko odločali razporejanju dohodka na novi lastnih in družbenih in-resov ter konkretnih informa-j o ekonomskem položaju svo-temeljne organizacije združe-ga dela, njenih razvojnih pro-amov ter programov samo-pravnih interesnih skupnosti. Družbeni dogovor tudi dolo-, da morajo samoupravne in-resne skupnosti pripravljati formacije o dinamiki zbiranja porabe sredstev skupne pora-ter o izvrševanju dogovorje-h obveznosti. Tako bi morale moupravne interesne skup-osti že ob koncu letošnjega vega polletja pripraviti po-robno oceno o izvajanju druž-enega dogovora in uresniče-nju programa dejavnosti. endar pa komisija za samo-pravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje ugotavlja, da samoupravne interesne skupnosti ne uresničujejo vseh določil družbenega dogovora.

Komisija za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje je na zadnji seji tudi opozorila, da bi morala Služba družbenega knjigovodstva ugotavljati tudi, kako delovni ljudje in temeljne organizacije združenega dela izpolnjujejo obveznosti do samoupravnih interesnih skupnosti pa tudi, če izdatki morebiti presegajo dogovorjena sredstva za izpolnitev skupno dogovorjenih programov. Tovrstnih ugotovitev za zdaj še ni.

Samoupravne interesne skupnosti čini Velenje pa je sklenila komisija za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje opozoriti še na nekatera določila oziroma ukrepe za primer, da bi dohodki samoupravnih interesnih skupnosti presegali dogovorjeni obseg.

Na zadnji seji je komisija za samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje obravnavala tudi obrazec „Podatki za primerjavo doseženih in dogovorjenih razmerij v delitvi osebnih dohodkov po območnem družbenem dogovoru in samoupravnem sporazumu dejavnosti". Sklenili so, da bodo morale temeljne in druge organizacije združenega dela posredovati komisiji podatke o izvajanju družbenega dogovora, da bi lahko pripravili celovito analizo o uresničevanju družbenega dogovora o razporejanju dohodka, osebnih dohodkov in nekaterih drugih prejemkov ter gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975.

● V SAVINJSKO-ŠALEŠKI LEKARNI VELENJE VSI »ZA«

V petek 5. septembra so zaposleni v Savinjsko– šaleški lekarni Velenje na referendumu odločali o vključitvi njihove organizacije združenega dela v novo sestavljeno organizacijo združenega dela „Združena savinjsko -šaleška zdravstvena ustanova Velenje".

Volilo je vseh 25 zaposlenih, prav vsi pa so se odločili za povezovanje zdravstvene bolnišnične in lekarniške službe v občinah Velenje in Mozirje.

Komentar tedna

Ne gre, da bi v tem trenutku metali „ogenj in žveplo" na vse krajevne skupnosti, toda res je, da se bodo morale v prihodnjih dneh še aktivneje pridružiti splošnim naporom za stabilizacijo gospodarstva tudi te samoupravne družbene celice. Razlog, zakaj so do sedaj „molčale" – to ne povsod – je preprost: počitnice. In ker krajevne skupnosti ni, če v njej ni ljudi, moramo čas počitnic vzeti kot tehten argument za avgustovsko spanje.

Drugače pa pričakujemo od krajevnih skupnosti veliko. Nekateri tehtni glasovi pravijo, da smo doslej izvajali stabilizacijo vse preveč na ravni republiške in občinske politike, manj pa so se vanjo vključevali delovni ljudje neposredno. Tudi tu so izjeme. Spomnimo se le na poziv delavcev Rašice, ki so pozvali delovne ljudi Jugoslavije k še resnejšemu delu. In prav pri tem pričakujemo veliko od krajevnih skupnosti.

Konec »spanja«

Pričakujemo, da bodo v nenehnem spoju z željami in potrebami ljudi ustvarjale živo informativno vez med krajani in zaposlenimi v organizacijah združenega dela, da bodo na najširši demokratični način razčlenjevale probleme svojega kraja in določevale prioriteto za uresničitev tistih nalog, za katere se zdi, da so neodložljive.

Zakaj tolikšen poudarek popolni informaciji, ki naj jo zagotovi tudi krajevna skupnost? Preprosto zato, ker lahko samo osveščen krajan – delovni človek izlušči iz spleta nalog tiste, ki so najpomembnejše in ki jih tudi lahko razrešuje. Na najbolj neposreden način. Tudi če gre „samo" za organiziranje zbiranja odpadlih surovin itd.

Seveda pa bo jesenskih delovnih poudarkov krajevnih skupnosti še več. Niti eden med njimi ni tako nepomemben, da bi ga prezrli, kajti vsi skupaj pomagajo graditi veliko stabilizacijsko stavbo. Kako? Samo po poti, ki jo določa trdo delo in delegatsko samoupravno dogovarjanje.

Prav pri tej gradnji pa imajo krajevne skupnosti nepreceljivo veliko vlogo. Vlogo vzpodbujevalca dela in oblikovalca idej ter predlogov v določna ukrepanja.

MILAN MEDEN

Pomemben jubilej za štorske železarje

Letošnje leto, ko po vsej državi slavimo 30-letnico zmage nad fašističnim okupatorjem, je za več kot 2700-članski kolektiv železarne Štore še posebno pomembno. Saj v tej delovni organizaciji letos praznujejo še dva pomembna jubileja: 130-letnico nastanka tovarne in četrt stoletja delavskega samoupravljanja. 6. septembra pred 25 leti so bile namreč v štorski železarni prve volitve v delavski sveti, ki je imel prvo zasedanje na jutrišnji dan pred 25 leti.

Te pomembne jubileje bodo v Štorah proslavili nadvse Slovesno: jutri ob pol desetih dopoldne se bo najprej sešel na svečano sejo delavski svet železarne. Po seji, na katero so med drugim povabili predstavnike družbenopolitičnih organizacij občine, republike, slovenskih železarn in poslovne partnerje, se bodo člani kolektiva zbrali na tovariškem srečanju pri domu železarjev v Teharjih. Tu bo najprej ob 11. uri kulturni program, v katerem bodo sodelovali štorski godbeniki, recitatorji in pevci. Na proslavi bo imel slavnostni govor član predsedstva skupščine SR Slovenije Jože Lončarič.

Poleg tega se bo jutri odpravilo na Triglav 40 članov železarne, kjer se bodo udeležili posebne proslave, ki jo prirejajo slovenske železarne.

● TE ŠOŠTANJ 4

Začetek montažnih del

Ob koncu avgusta so na gradbišču nove Termoelektrarne Šoštanj 4 z dvomesečno zamudo končali priprave za začetek montaže nosilne konstrukcije kotla. Kot smo že poročali, bi morali začeti z montažo, kot je določal program del, na začetku julija, vendar je mariborska „Metalna" kasnila z izdelavo in dobavo konstrukcije. Do konca avgusta je prišlo iz Maribora za novo Termoelektrarno Šoštanj 4 okrog 150 ton jeklene konstrukcije, do novembra pa jo morajo izdelati kar 1.900 ton. Sicer pa bo mariborska „Metalna" izdelala za četrto fazo šoštanjske Termoelektrarne skupaj kar 2.400 ton jeklenih konstrukcij.

Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje, temeljna organizacija združenega dela Termoelektrarna Šoštanj, ki je investitor nove Termoelektrarne Šoštanj 4, je že pred meseci opozorila na zamudo pri izdelavi jeklene nosilne konstrukcije kotla. Maja so mariborski „Metalni" predlagali, da naj kljub kasnitvam dobav materialov iz železarn, posebej še debele pločevine iz skopske železarne, sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi bila jeklena nosilna konstrukcija kotla zgotovljena v predvidenem roku. Kljub vsemu je prišlo do prve dvomesečne zamude. Na seji Poslovnega odbora za gradnjo Termoelektrarne Šoštanj 4, ki je bila pred dnevi v Šoštanju, so predstavniki „Metalne" izjavili, da so delavci, zaposleni pri izdelavi jeklene konstrukcije kotla, po 12 ur na dan v službi in da so sprejeli vrsto drugih ukrepov, da bi skrajšali zamudo pri dobavi jeklene nosilne konstrukcije kotla tako, da bi sredi novembra znašala le še 20 dni.

Poslovni odbor za gradnjo Termoelektrarne Šoštanj 4 je na zadnji seji izrazil upanje, da se bo v prizadevanja za skrajšanje zamude pri gradnji tega novega elektroenergetskega objekta vključilo tudi zagrebško montažno podjetje „Braća Kavurić". Sicer pa je že mogoče ugotavljati, da bodo zagrebški monterji storili vse, kar je v njihovi moči, da se čimprej odpravi dvomesečna zamuda pri montaži jeklene nosilne konstrukcije kotla. Če jim posebej ne bi nagajalo vreme, bi utegnili zdajšnjo dvomesečno zamudo odpraviti sredi prihodnjega leta.

Sicer pa je Poslovni odbor za gradnjo Termoelektrarne Šoštanj 4 na zadnji seji pregledal, kako poteka izdelava opreme za ta naš novi elektroenergetski objekt tudi pri drugih dobaviteljih. Najdlje so se pomudili pri obravnavi dobave blokovnega transformatorja iz zagrebškega podjetja „Rade Končar". Ker Zagrebčani nasploh kasnijo z dobavami, je Poslovni odbor sklenil, da mora izdati tovarna „Rade Končar" posebno zagotovilo, da z dobavo blokovnega transformatorja za novo 335 MW Termoelektrarno Šoštanj 4 ne bo kasnila.

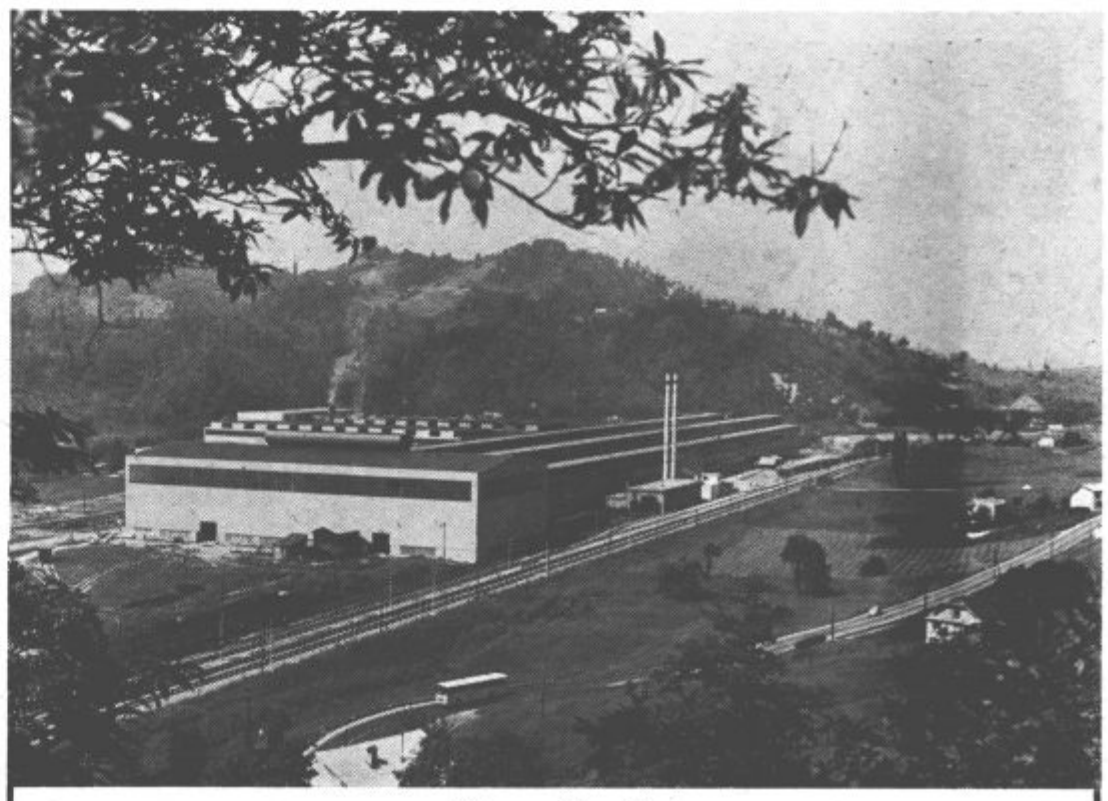

Železarna Štore 2

ZADNJE DNI PO SVETU...

● PORTUGALSKA SPET BREZ VLADE

Portugalska je od ponedeljka tudi formalno spet brez vlade, kar bo od predsednika republike Costa Gomesa in mandatarja za sestavo novega kabineta viceadmirala de Azeveda terjalo, da pohitita s sestavljanjem nove ministrske ekipe.

Posvetovanja o ustanovitvi te šeste začasne vlade so se začela že takrat, ko je delovala še peta vlada, saj je šef države od te vlade zahteval, da opravlja svoje naloge, dokler ne sestavijo seznama nove. Vlada premiera Goncalvesa pa se je sedaj nepreklicno umaknila, kar je predsednik republike sprejel kot dejstvo.

Po oceni političnih opazovalcev so tri možnosti za sestavo nove portugalske vlade. Prva naj bi temeljila na vrnitvi k prejšnji socialistično-komunistočno-socialdemokratski koaliciji, zanjo pa eventualni partnerji postavljajo pogoje, o katerih menijo, da jih ne bo lahko in v doglednem času uskladiti. Socialisti namreč zahtevajo zase največ mandatov – komunistom so pripravljeni dati manj kot socialdemokratom – komunisti in socialdemokrati pa izhajajo iz medsebojne izključitve in koalicije.

Po drugi varianti naj bi bila vlada ponovno vojaška in nestrankarska, tako kot prejšnja, sestavljena iz vojakov in strankarsko neopredeljenih levih strokovnjakov, podpirale pa naj bi jo glavne politične stranke, kar naj bi spet zastavilo vprašanje odnosov med njimi.

Tretja možnost pa je, da viceadmiral de Azevedo ustanovi povsem vojaško vlado, a v tem primeru se vsiljuje vprašanje upostavljanja ravnotežja med frakcijami v gibanju oboroženih sil, kar pa je spet samo eden izmed vidikov ravnotežja med glavnimi političnimi strankami.

● VELIKO PRIČAKOVANJE

Newyorško srečanje med predstavnikoma ciprskih Grkov in Turkov Kleridesom in Denktašem je pravzaprav nadaljevanje serije pogovorov, ki sta jih diplomata začela pod okriljem generalnega sekretarja ZN Waldheima že maja meseca na Dunaju. Toda do sedaj še pred nobenim njunim srečanjem ni bilo slišati toliko optimističnih napovedi. Klerides in Denktaš naj bi – kot pričakujejo na obeh straneh – razrešila nekatera bistvena vprašanja ciprske krize, predvsem problem ozemeljske razmejitve, ki naj bi bil podlaga za bodočo federativno ureditev otoka.

Že nekaj časa ni nobenega dvoma več, da bo Ciper dvoregionalna država, v kateri bosta narodnostni skupnosti Grkov (580.000 prebivalcev) in Turkov 120.000 prebivalcev) imeli enake pravice. Te pravice bosta uveljavljali na ločenih ozemljih, vendar v okviru osrednje vlade, ki bo skrbela predvsem za zunanjo in obrambno politiko ter za gospodarski razvoj Cipra. Odkar je grška stran tudi uradno pristala na idejo o razdelitvi otoka, je bil v vseh razpravah glavni problem velikost ozemlja pod upravo ene in druge skupnosti. Turška skupnost se je pogajala s pozicij dejanskega stanja, ki ga je ustvaril lanski poseg Turčije. Čeprav ciprski Turki sestavljajo le 20 odstotkov otoškega prebivalstva, imajo trenutno v rokah 40 odstotkov ozemlja. V okviru sporazuma z grško stranjo pa zahtevajo zase najmanj 30 odstotkov ozemlja. Za Ciprčane grške narodnosti to ni sprejemljivo in so pripravljeni odstopiti le kakih 25 odstotkov otoka. Klerides in Denktaš naj bi zdaj našla kompromisno formulo, ki bi zadovoljila ene in druge.

Medtem ko bi se Klerides in Denktaš utegnila sporazumeti o ozemeljski razdelitvi Cipra, pa se bosta precej težje sporazumela pri vprašanju, katere države naj bi jamčile uresničevanje dokončnega sporazuma o novi ureditvi neodvisne ciprske države. Ankara, ki ima na Cipru močne interese, zastopa stališče, da bi bilo dovolj, če bi sporazum podpisali le Grčija in Turčija. V Atenah, kjer se že od nekdaj zanimajo za utrip Cipra, pa so proti temu, češ da je Turčija večja in močnejša in tudi v bistveno boljšem strateškem položaju od Grčije. Vse kaže, da bo ta problem še nekaj časa na dnevnem redu sestankov Klerides–Denktaš.

...IN DOMOVINI

CESTA – Vse kaže, da se je po pogovorih predstavnikov mariborske občine in republiške skupnosti za ceste prižgala zelena luč za gradnjo hitre ceste skozi Maribor. Na sestanku so se dogovorili za 75-odstotno soudeležbo republiške skupnosti od investicijske vrednosti. V kratkem bosta oba investitorja organizirala strokovne službe za pripravo vsega potrebnega. Vsa zemljišča morajo biti pripravljena za gradnjo do druge polovice leta 1977. Takoj pa bodo naročili izdelavo projekta za vzhodno varianto hitre ceste skozi Maribor.

ZAPRAVLJANJE – Na dnu Kvarnerskega zaliva ali pa v ognju bo končalo več desetin ton uvoženih živil, igrač in posode, ker je na osnovi laboratorijskih analiz ugotovljeno, da gre za blago, ki je neprimerno za uporabo ali pa nevarno za človeško zdravje. Uničenje tega blaga pomeni za prizadete delovne organizacije in družbo izgubo v milijonskih zneskih. Gre za 705.000 litrov grapefruita iz Grčije, uvoznik Inkounion iz Beograda, 30.000 kilogramov orehov iz Indije, uvoznik Slovenija sadje iz Ljubljane, 10.000 kilogramov okrasnih predmetov, uvoznik Intertrade iz Ljubljane ter 736 kilogramov igrač, opic na konjih, uvoznik Minčeta iz Dubrovnika. Analiza soka je pokazala, da so pločevinke korozirane, sok pa ima kovinski okus in je nevaren za človeško prehrano, igrače uvoznika iz Dubrovnika pa bi lahko bile nevarne za otroke, saj sintetična vlakna in barva na igračah izpadajo.

● PRI OBČINSKEM SINDIKALNEM SVETU OBČINE VELENJE

Ustanovili komisijo za racionalizacijo

V sredo, 3. septembra, se je sešla na prvo sejo komisija za racionalizacijo pri občinskem svetu zveze sindikatov Velenje. Komisijo sestavljajo predstavniki vseh večjih delovnih organizacij velenjske občine, za njenega predsednika pa so izvolili Jožeta Jevšenaka, dipl. ing. z Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje.

Že na posvetovanju predstavnikov komisij za inovacije in delovnih organizacij, ki je bil nekaj dni pred tem, je predsednik občinskega sindikalnega sveta Marcel Medved poudaril, da sklepi 8. kongresa zveze sindikatov Slovenije zavezujejo vse delovne organizacije, da spodbujajo razvoj inovacij, ki so izrednega pomena za nadaljnji napredek; še zlasti je le-to pomembno v tem letu, ko je leto inovacij. Glede na to, da delajo v delovnih organizacijah le tri komisije za racionalizacijo, je bila na posvetu poudarjena pomembnost ustanovitve komisij v vseh delovnih organizacijah ter njihova povezanost na občinski ravni.

Kot je zapisano v sklepih komisije, sprejetih na prvem sestanku, bodo predlagali vsem delovnim organizacijam v občini, da najpozneje do 31. oktobra letos ustanovijo komisije za racionalizatorstvo, ki naj bi nato do konca letošnjega leta sprejele tudi ustrezne pravilnike o nagrajevanju te dejavnosti. Eden izmed izredno pomembnih sklepov je, da se mora tudi racionalizatorstvo čimbolj dosledno vključiti v akcijo za stabilizacijo gospodarstva. Pripraviti pa morajo tudi dolgoročne ukrepe, ki bodo intenzivno in neprestano vplivali na pospeševanje oziroma razvoj inovacijske dejavnosti v bodoče. Seveda pa bo potrebno medsebojno sodelovanje med organizacijami tako pri izdelavi pravilnikov kot pri hitrejšem reševanju postopkov za pripravljanje patentov, izmenjavi izumov, novatorstva in racionalizatorstva. Komisija pri občinskem sindikatu pa bo skrbela za usklajevanje vse te dejavnosti.

● SREČANJE »UKRADENIH OTROK« V BOČNI

Zahtevajo ureditev njihovih zahtev

Partizanska Bočna že dolgo ni sprejela toliko gostov kot v nedeljo. Transparent z napisom „Dobrodošli“, ki so ga domačini postavili pred vhodom v kraj, številne zastave, cvetje, prijazne besede, vse to je veljalo nekaj sto udeležencem petega srečanja „Ukradenih otrok“. Skupaj z njimi so se tega srečanja udeležile tudi žene, ki so vojna grozodejstva preživele v zloglasnem taborišču smrti Auschwitzu.

Ukradeni otroci so danes že odrasli. Na proslavo v Bočno so mnogi izmed njih prišli skupaj s svojimi družinami – ženo otroci. Pred tremi desetletji pa so bili to otroci, ki jih je nacistična roka nasilno iztrgala iz materinega naročja in jih odpeljala v fašistično deželo, da bi jih nasilno vzgojili v svojem nacističnem duhu.

Na svečanosti slovesnosti, ki je bila v zadružnem domu, je vse zbrane prisrčno pozdravil predsednik občinskega odbora zveze združenj borcev NOV mozirske občine Vlado Košir. V svojem govoru je tudi dejal, da so ukradeni otroci preživeli čase, ki se niso razlikovali od suženjstva. Vse to je na njih pustilo sledove, ki jih nikoli nihče ne bo mogel izbrisati. Zavzel se je, da je treba tudi njim čimprej rešiti njihov status: priznanje pravic borcev pred 9. septembrom 1943.

Ukradeni otroci so izbrali odbor, ki bo sestavil posebno pismo ter ga poslal republiškemu odboru ZZB NOV ter slovenski javnosti. V njem bodo zahtevali ureditev svojega statusa.

S srečanja so poslali tudi pozdravno pismo in knjigo Ukradeni otroci, tovarišu Ti

Ob trideseti obletnici vrnitve so se v Bočni srečali „ukradeni otroci“

Seminarji za sindikalne poverjenike

Občinski sindikalni svet v sodelovanju z delavski univerzo Velenje v ponedeljek ponovno začel z organizacijo seminarjev za sindikalne poverjenike. Prvih seminarjev se udeležujejo poverjeniki z Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje.

V dvanajstih urah, kolikor bodo trajali seminarji za posamezne skupine poverjenikov, bodo na sporedu naslednje teme: Sindikat – organizacija delavskega sveta; Organiziranost sindikata; Poverjenik in član vršnega odbora osnovne organizacije sindikata; Ljudska obramba in samozaščita. Oblike dela osnovnih organizacij sindikata. Konec septembra bo občinski sindikalni svet prav tako v sodelovanju z delavsko univerzo organiziral seminarje tudi za člane samoupravnega delavskega nadzora.

Aktualno

Delegatska razmerja

Tudi v občini Velenje spremlja uveljavljanje delegatskih razmerij v delu občinske skupščine, te nove kvalitete v skupščinskem sistemu, ob prvih uspehih še prenekatera slabost.

Ugotavljati je mogoče, da se delagacije in konference delegacij v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih v glavnem sestajajo pred sejami občinske skupščine oziroma pred ločenimi sejami posameznih zborov. V glavnem tudi pregledajo gradivo, čeprav se včasih zgodi tudi, da se sestane kaka delegacija tudi samo zato, da določi delegata, ki bo šel na sejo.

Razprave na sejah, posebej v zadnjem času, kažejo, da delegati oziroma delegacije včasih kar preveč na hitro obravnavajo gradivo, prav tako pa tudi, da ne sprejmejo stališč o vprašanjih, o katerih teče razprava. Vse pogostejši so nastopi v lastnem imenu, včasih resda tudi v imenu delegacij, ne pa v imenu delovnih ljudi in občanov, ki jih delegacije zastopajo.

Na to, da delegatska razmerja v delu občinske skupščine še niso povsem uveljavljena, kaže med drugim tudi vsebina zadnjih zasedanj občinske skupščine, točka „delegatska vprašanja“. Po dosedanji vsebini sodeč bi kazalo to točko dnevnega reda čimprej preimenovati v „vprašanja delegacij“ in istočasno zahtevati, da delegacije že pred sejami pošljejo vprašanja. Seveda pa bodo morali biti tudi odgovori naslovljeni na delegacije!

Seveda pa bi kazalo „delegatska vprašanja“ oziroma „vprašanja delegacij“ podrobneje pregledati, saj nekatere vprašanja in odgovori nanje, ta misel se nehote vsiljuje tudi ob prebiranju vprašanj in odgovorov nanje v zadnji številki „Našega časa“, resnično ne sodijo na sejo občinske skupščine.

Ko že pišemo o uveljavljanju delegatskih razmerij v delu občinske skupščine, naj omenimo še ugotovitev, da delegati le v redkih primerih seznanjajo ali prenašajo informacije o sklepih, stališčih in pobudah med volivce. Sicer se pa tudi stališča delegacij še zmeraj oblikujejo mimo delegatskih baz. Še vse preveč je prisoten predstavniški sistem, je slišati, ki ga deloma pogojuje tudi organizacijsko – tehnološka plat, saj je premalo poskrbljeno za organizirane stike delegatov z volivci.

V Velenju je za zdaj v premajhni meri uveljavljeno tudi sodelovanje delegatov zbora združenega dela z delavskimi sveti in drugimi organi samoupravljanja v temeljnih organizacijah združenega dela. Odgovorne za vzpostavitev tesne zveze med delegacijami in drugimi organi samoupravljanja so družbenopolitične organizacije v temeljnih organizacijah združenega dela, posebej še osnovne organizacije sindikata in osnovne organizacije Zveze komunistov.

Velenjska ugotovitev je tudi, da je v občinskem družbenopolitičnem zboru še zmeraj premalo razvit delegatski odnos, v občinskem statutu pa premalo podrobno opredeljena vloga občinskega družbenopolitičnega zbora.

In končno ne gre prezreti tudi dejstva, da bi morali delegati ter delovni ljudje in občani čimprej postati nosilci normativnih pobud v občinski skupščini, zdaj so to le občinski upravni organi in izvršni svet.

Čimprej pa bi kazalo uresničiti pobudo o ustanovitvi delegatske pisarne, v kateri bi dobili delegati gradivo, ki ga potrebujejo pri delu, prav tako pa tudi morebitna pojasnila.

● Z ZASEDANJA VSEH ZBOROV SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

Odgovori na vprašanja delegatov

Objavljamo odgovore na vprašanja delegatov, ki so jih postavljali na skupni seji zborov 23. julija letos

Na skupni seji vseh treh zborov občinske skupščine dne 23. julija 1975 so delegati postavili naslednja vprašanja, za katera je IS pripravil naslednje odgovore:

VPRAŠANJE – Delegat zbora združenega dela Polde Dvoršek se je zanimal, zakaj se pri investicijskih sredstvih vodovoda in kanalizacije za leto 1975 prispevek Elektrarne Šoštanj za izgradnjo vodovoda Šoštanj – Velenje le v višini 3,500.000 din. Delegat je povedal, da mu je znano, da je Elektrarna Šoštanj dejansko nakazala za izgradnjo tega vodovoda znesek 9,600.000 din, zato ga zanima, kje so ostala sredstva in za kakšne namene bodo uporabljena?

ODGOVOR – KOC Velenje ima z Elektrarno Šoštanj sklenjeno izvajalsko pogodbo za izgradnjo vodovodnih objektov v višini 10 milijonov din. Rok izgradnje je 1.9.1976. V letnem planu smo predvideli dinamiko izgradnje tako, da se v letu 1975 realizira plačilo tako kot je predvideno v planu vodovoda to je za 3,5 milijona din. Doslej je KOC opravil za 1,5 milijona din del ter dobil ta znesek tudi plačan – drugih vplačil od TEŠ na račun gradnje vodovoda KOC ni dobil. Prav tak odgovor je bil dan že na sami skupščini vendar je delegat Dvoršek menil, da ni resničen. (Odgovor je dal KOC Velenje).

VPRAŠANJE: Delegat zbora krajevnih skupnosti Roman Rtepnik je načel vprašanje nadaljnje uporabe tržnice ob Kidričevi cesti v Velenju, za katero so občani KS Velenje center – desni breg močno zainteresirani, da bi še nadalje poslovala.

ODGOVOR – Z odlokom o tržnem redu za poslovanje trga na drobno v Velenju (Uradni vestnik občine Velenje št. 4/75) je bilo urejeno poslovanje na novi tržnici. Odlok je sprejel zbor krajevnih skupnosti brez posebnih pripomb. S tem odlokom je razveljavljen dosedanji tržni red, ki je veljal za staro tržnico, s čimer ta tržnica tudi pravno preneha obstajati.

Nov odlok o Tržnem redu določa splošne pogoje, pod katerimi sploh lahko tržnica obstaja. To so sanitarno-higienski ukrepi (to so sanitarije in tekoča voda za pranje sadja in zelenjave).

Taki ukrepi so vsekakor samo v prid potrošniku. Tudi komisija za prošnje in pritožbe pri skupščini občine je obravnavala pritožbo nekaterih prodajalk, ki se ne strinjajo z ukinitvijo tržnice pri zgornji Nami, češ da je dovoz na novo tržnico otežkočen in da so kupci že navajeni na poslovanje stare tržnice. Sklep komisije je bil, da se vztraja pri premestitvi tržnice na sodobno urejeno tržnico ob Cankarjevi cesti, kakor govori tudi novi odlok o tržnem redu.

VPRAŠANJE: – Delegat zbora krajevnih skupnosti Vlado Pečečnik je v imenu svoje delegacije postavil vprašanje: zaradi vremenskih neprilik so v krajevni skupnosti Bevče močno poškodovane krajevne ceste; krajevno skupnost zanima, ali so kakšne možnosti za dodelitev denarne pomoči za popravilo cest, ker KS v letošnjem letu še ni dobila nobenih sredstev v te namene?

ODGOVOR – Na zadnji seji občinske skupščine dne 23.7.1975 je bil med drugimi sprejet tudi sklep o uporabi sredstev rezervnega sklada v višini 100.000 din za saniranje nastalih poškodb na lokalnih cestah, ki so nastale zaradi dolgotrajnega deževja in poplav. Za izvršitev tega sklepa je zadolžen IS, in sicer na ta način, da se sredstva dodelijo posameznim krajevnim skupnostim v skladu s škodo na poškodovanih cestah. Komisija pri oddelku za gospodarstvo ocenjuje nastalo škodo v sodelovanju s predstavniki krajevnih skupnosti. Ko bo ocenitev končana, bodo sredstva razdeljena posameznim krajevnim skupnostim na podlagi ugotovitev komisije.

VPRAŠANJE – Delegat zbora združenega dela Marjan Povh je opozoril, da se na Tomšičevi cesti v Velenju večkrat pojavlja motna voda, zaradi česar se je že obrnil na občinsko sanitarno inšpekcijo, ki pa v tem pogledu ni ničesar pokrenila?

ODOGOVOR: Upravljavec vodovoda je bil v letu 1974 v zelo težki situaciji glede na zadovoljevanje potrošnje vode, zaradi sušne letine je nastalo veliko pomanjkanje vode. Ker smo že leta 1971 koristili triadno vodo in črpališča Jama Škale (in že pred zgraditvijo vodovoda Huda luknja – Velenje) v količini 15–20 l/sek. V letu 1974 smo povečali količino vode iz črpališča Jama Škale na približno 50 l/sek in s tem zamašili vrzel pomanjkanja vode. Po nekajmesečnem črpanju povečane količine vode smo ugotovili, da voda občasno zakali z delci premoga in peska, čeravno zaradi tega ni bila bakteriološko neprimerna za pitje. Onesnaženost se je predvsem pokazala na Tomšičevi cesti, kjer je vodovodno omrežje najnižje in zaključeno. Po obvestilu stanovalcev Tomšičeve ceste in sanitarnega inšpektorja pri skupščini občine Velenje, da je voda zakaljena, smo prekinili črpanje vode in tako morali dvakrat dnevno po dve uri prekiniti z dobavo vode vsem potrošnikom. Konec leta 1974 smo dokončali industrijski vodovod iz Jame Škale – do industrijske cone in vodo iz črpališča Jama Škale direktno dovajali v industrijsko cono, ločeno od mestnega omrežja. Vso dobo črpanja od tedaj, ko smo zaznali zakalitev vode in še po prenehanju črpanja smo intenzivno čistili mestno vodovodno omrežje in vgradili na kritičnih točkah hidrante za izpuščanje vode.

Od januarja 1975 ni bilo nobenih urgenc s strani stanovalcev in sanitarnega inšpektorja, da je voda onečiščena in neprimerna za pitje. Zaradi nihanja pritiska in hitrosti vode je možno, da v omrežju pride do dviganja usedlin. Še v mesecu juliju tega leta smo prečistili mestno vodovodno omrežje in nismo zasledili delcev premoga in peska. Na črpališču Jama Škale smo vgradili ustrezni filter ki zadržuje delce premoga in peska, da ne gredo le-ti v vodovodno omrežje, Te vode pa ne dovajamo v mestno vodovodno omrežje.

Občane prosimo, da v primeru onesnažene vode na pipi obvestijo upravljavca vodovoda na telefonsko številko 850–630, da bomo lahko pravočasno ukrepali in vedeli kje, kdaj in v kolikšni meri je prišlo do onesnaženosti.

VPRAŠANJE – Delegat zbora krajevnih skupnosti Ivan Novak je vprašal, kdaj bo ustanovljena skupnost krajevnih skupnosti in skupnosti mestnih krajevnih skupnosti?

ODGOVOR – Izvršilni odbor občinske konference SZDL je na svoji drugi seji dne 4.8.1975 obravnaval problematiko v zvezi z ustanovitvijo skupnosti krajevnih skupnosti. Dogovorjeno je bilo, da mora biti skupnost mestnih krajevnih skupnosti ustanovljena še v mesecu septembru letos.

Po skupnem dogovoru s predsedniki mestnih KS in sekretarji IO krajevnih konferenc SZDL je bil sprejet naslednji rokovnik:

1. Najkasneje do 18.9.1975 se morajo sestati zbori delegatov KS oziroma sveti KS in izvoliti delegate v Svet skupnosti mestnih KS ter se konstituirati.

2., 23.9.1975 bi naj bila 1. seja Sveta skupnosti mestnih krajevnih skupnosti

3. Do 30.10.1975 morajo biti v vseh KS sprejeti dopolnjeni statuti KS.

4. Do 25.11.1975 mora IO občinske konference SZDL pripraviti izhodišča za organiziranje interesne skupnosti KS, ter skupno s strokovnimi službami občinske uprave in izvršnim svetom SOb Velenje predlog družbenega dogovora za financiranje KS.

Sedež Mestnih krajevnih skupnosti bo v prostorih „Stanovanjskega podjetja" Velenje s tem, da bosta pri skupnosti zaposlena profesionalni strokovni tajnik in referent za administrativno tehnične zadeve.

Pri Svetu skupnosti mestnih krajevnih skupnosti bodo delovale: komisija za komunalno in urbanistično ureditev mesta, komisija za varstvo okolja, nadzorni odbor in svet potrošnikov.

Skupnost Krajevnih skupnosti kot oblika interesnega povezovanja dejavnosti vseh KS v občini Velenje mora biti formirana do konca letošnjega leta ob predhodni rešitvi problema financiranja KS s strani TOZD oziroma DO.

VPRAŠANJE – Delegat zbora krajevnih skupnosti Ivan Burjak se je zanimal, kdaj bo izdelan zazidalni načrt za naselje Zavodnje?

ODGOVOR: V družbenem planu občine Velenje je predvideno, da se bo zazidalni coning oblikoval tudi za naselje Zavodnje. Strokovni delavci Zavoda za urbanizem k izdelavi zazidalnega načrta še niso pristopili, ker imajo namreč zaradi predvidenega razvoja turizma v tem kraju določene pomisleke. Ugotavljamo, da bodo potrebni še nadaljnji razgovori med krajevno skupnostjo in Zavodom za urbanizem.

VPRAŠANJE – Delegat zbora združenega dela Andrej Kuzman je postavil naslednje vprašanje: V skupini delegatov za delegiranje delegatov v zbor združenega dela republiške skupščine za prosvetno-kulturno področje je treba izvesti nadomestne volitve za namestnika v skupini delegatov, ki že od septembra 1974 ne opravlja delegatske dolžnosti zaradi odhoda na drugo delovno mesto oziroma v drugo delovno organizacijo.

ODGOVOR: Ker se podobna vprašanja postavljajo tudi v drugih skupinah delegatov za delegiranje v ustrezne zbore republiške skupščine, bo izvršni svet takoj pristopil k sklicu vseh vodij skupin delegatov. Na tem sestanku naj bi se ugotovilo, koliko je izvoljenih delegatov, ki svoje dolžnosti ne opravljajo redno, in takih, ki zaradi upravičenih razlogov ali kakšnih drugih okoliščin delegatske dolžnosti sploh ne morejo več opravljati. Dokončni predlog bo pripravila komisija za volitve in imenovanja, nadomestne volitve pa bodo na seji vseh treh zborov občinske skupščine – predvidoma v mesecu oktobru 1975.

VPRAŠANJE – Delegat zbora krajevnih skupnosti Vlado Praprotnik je opozoril na neredno dostavljanje pošte in na nepravilne odnose poštnih delavcev do tega vprašanja.

ODGOVOR – Dne 21.8.1975 so o problematiki pošte in telefonije potekali razgovori s predstavniki Združenja PTT Ljubljana. Prišli smo do skupnih ugotovitev, da je treba v Velenju zgraditi novo glavno pošto, ki bo imela v posameznih naseljih mesta svoje filiale, tako da bodo pošto kar najbolj približale občanu. Za okolico je predvidena vsakodnevna dostava s sistemom predalčkov, kamor poštar v naselju ali ob poteh odlaga pošto prevzemniku.

Ugotovili smo tudi, da je premalo neposrednih kontaktov med krajevno skupnostjo in predstavniki PTT v Velenju in Šoštanju, zaradi tega bodo že v letošnjem letu organizirani na pobudo združenja PTT Ljubljana – razgovori po KS o čim boljši in čim cenejši dostavi pošte.

FOTOKRONIKA

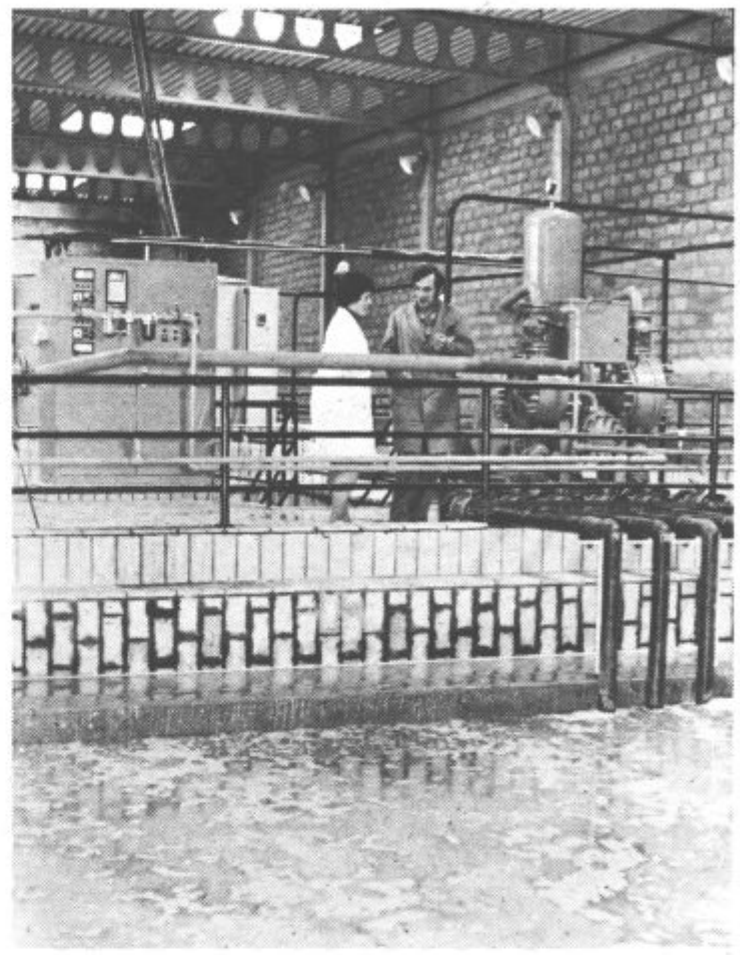

ČISTILNE NAPRAVE

Večstomilijonska investicija TGO Gorenje Velenje za izgradnjo čistilnih naprav za odpadne vode že kaže uspehe. V Pako se izliva pritok čiste, bistre vode, ki po trditvah strokovnjakov ne bi bila škodljiva niti človeku. Na stotine kub. metrov odplak, industrijske vode in kemikalij se zbere v čistilnih napravah, kjer se razstrupi in nevtralizira. Pred odtekom se izločijo trdni delci, tako da odteče res čista voda.

Toda Paka v toku od Šoštanja dalje še vedno smrdi in je večkrat bolj podobna gnojnici. Dejal bi, umorjena reka. Skrajni čas je že, da se pospeši dograditev kanalizacije in kolektorja v Šoštanju, izvesti pa bi bilo treba očiščevalne akcije ob strugi Pake vse do izliva v Savinjo.

J. M.

TO JE SPOMENIK

Pri spomeniku talcev na Titovem trgu v Velenju je pogostokrat neprimerno živahno. Otroci, ki niso pod nadzorstvom staršev, se radi gredo kavboje, pa tudi kakšen starejši sede in pomalica ali bere časopis in potem odvrže papir za najbližnji betonski kvader ali grm.

Pričujoča slika pa kaže, da si najmlajši ne pomišljajo okopati se. Kdo bi se drenjal v bazenu, kjer je drago in globoka voda.

. Nekdo bi mogoče moral povedati dečku, da je tu spomenik in ne kopališče.

–avc–

DOBILI SO PARKIRNI PROSTOR!?

Stanovalci 123. stanovanjskega bloka na Jenkovi so se v zadnjem času dvakrat razveselili. Najprej, ko so jim po dolgem času vendarle potegnili črno asfaltno prevleko do bloka, tako da jim zdaj ni treba več hoditi po blatu, in pred časom, ko so pred blokom zagledali še prostor za avtomobile. Nanj gre kar deset (10) avtomobilov!!!

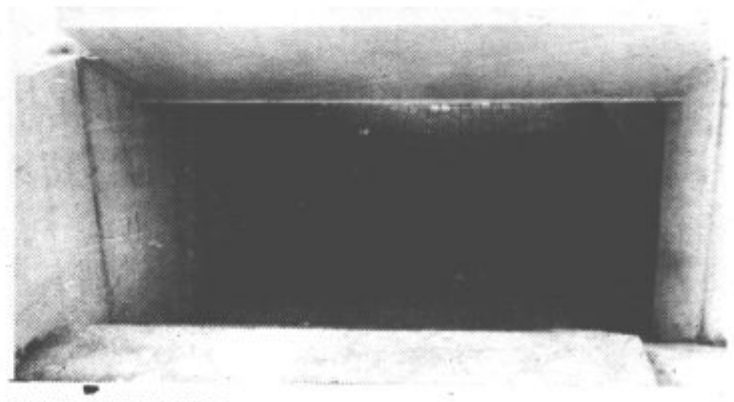

NEUREJEN PODHOD

V pisanem mozaiku stvari, ki Velenju prav gotovo niso v čast, je tudi podhod na Šaleški cesti. Precej časa je že, odkar je zgrajen, govorilo se je tudi, da bo njegova notranjost urejena. Zdaj pa lahko človek v njem opazi le smeti. Nekdo je predlagal (brškone v šali), da bi lahko v podhodu uredili mladinski klub.

ZA PRAZNIK OBČINE MOZIRJE ČESTITAJO

- SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
- IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE
- OBČINSKA KONFERENCA SZDL
- OBČINSKA KONFERENCA ZKS
- OBČINSKI SINDIKALNI SVET
- OBČINSKO ZDRUŽENJE ZB NOV
- OBČINSKA ZVEZA REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN
- OBČINSKA KONFERENCA ZSMS

ČESTITAJO ČLANOM, DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM IN DELOVNIM KOLEKTIVOM OB PRAZNIKU OBČINE MOZIRJE.

GLIN
NAZARJE

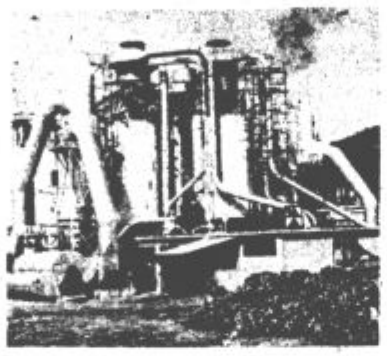

PROIZVAJAMO:

gozdne sortimente, žagan les, ladijska tla, klasična okna, vezana okna, okna s polknico, vrata, zložljive stopnice, opaž, iverne plošče, montažne objekte in ostrešja.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ČESTITAMO OB PRAZNIKU OBČINE MOZIRJE.

ELKROJ

PROIZVODNJA MODNE KONFEKCIJE MOZIRJE

Obiščite čimprej svoje prodajalne s tekstilom ter si izberite modno krojene ženske, moške in otroške hlače. Pazite na oznako Elkroj.

NE BOSTE RAZOČARANI!

Poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem iskreno čestitamo ob prazniku občine MOZIRJE!

● NA OBISKU V SPLOŠNEM GRADBENEM PODJETJU GRADBENIK NA LJUBNEM

SAMOUPRAVLJATI Z ZAVESTJO

Sleherni član kolektiva soudeležen pri sprejemanju odločitev

Splošno gradbeno podjetje Gradbenik na Ljubnem je bilo do nedavnega samo gradbeno podjetje. Začeli pa so razvijati še kovinarsko dejavnost. Ob koncu lanskega leta so ustanovili dve temeljni organizaciji združenega dela. Tako imajo danes v sklopu tega podjetja TOZD gradbeništvo in TOZD kovinarstvo.

NASTANEK GRADBENIKA

Gradbenik je podjetje, ki se je v petindvajsetih letih že dobro uveljavilo. Nastalo je iz Remontnega podjetja Ljubno (1951) in iz Remontnega podjetja Gornji Grad (1950). Do njune združitve (1961) je bila za nju tipična obrtniška proizvodnja. Delali pa so predvsem ročno. Do njune združitve je prišlo na pobudo občine Mozirje. Želeli so organizirati močnejši delovni kolektiv, ki bi bil sposoben prevzemati večja dela in s tem ustvarjati boljše pogoje poslovanja. Ob nastanku je imelo podjetje blizu 100 zaposlenih in je v letih 1961 izvajalo tudi že večja dela. V letu 1963 pa je zašlo podjetje zaradi neurejenih notranjih razmer v resne težave. Prišlo je do reorganizacije, podjetje pa se je zmanjšalo. Znova so si v Gradbeniku opomogli leta 1964, hitreje pa so se začeli razvijati po letu 1970.

SANACIJA POSLOVANJA

Ob koncu leta 1973 so v podjetju marsikaj izboljšali. Spoznali so, da je bilo njihovo gospodarstvo takšno, da bi jih lahko privedlo v zelo kritično stanje. Spremenili so kadrovsko politiko, nekoliko zvišali osebne dohodke, vendar so še vedno dosegli v letu 1973 le 73 odstotkov višine osebnih dohodkov delavcev, zaposlenih v gradbeništvu na Slovenskem področju. Začeli so razmišljati o potrebni sanaciji. Zavedali so se, da bo to zaradi velikega zaostanka za ostalimi gradbenimi podjetji trajalo več let. Naloge v zvezi s tem so zelo obširne in zahtevne. Zavedajo se tudi, da bodo v sanacijskem obdobju dosegli slabše poslovne rezultate, posebno še zato, ker je bil zaostanek na področju osebnih dohodkov tako velik, da bo hitrejše reševanja prav gotovo pomenilo zniževanje akumulacije. Do lanskega leta pa podjetje poleg vsega ni imelo izdelanega razvojnega koncepta in s tem v zvezi nobenih razvojnih želja.

USTANOVITEV DVEH TOZD

V okviru Gradbenika je bil poleg gradbeništva še kovinarski obrat. To pa sta dve dejavnosti, ki pravzaprav nimata ničesar skupnega, torej sta primerni za oblikovanje dveh temeljnih organizacij združenega dela. To so delavci potrdili na zborih decembra lani in tako sta bili ustanovljeni TOZD gradbeništvo in TOZD kovinarstvo. Šele z oblikovanjem temeljnih organizacij združenega dela lahko sredstva pravilno usmerjajo. Prej so namreč vsi obrati skupno koristili sredstva, ne glede na to, koliko so prispevali. Njihovi gradbinci in kovinarji si sami določajo obseg režije in števila zaposlenih. Odločilno vlogo pri samoupravnem odločanju ima delavski svet in zbor kolektiva obeh TOZD, centralni delavski svet pa ima preko delegatov TOZD drugotno vlogo.

VSAK NAJ ZAVESTNO SODELUJE PRI PREOBRAZBI

O nadaljnih načrtih tega podjetja smo se pogovarjali z direktorjem IVANOM KOSOM. Povedal nam je, da so razvojne možnosti gradbeništva v občini Mozirje omejene (izven občine s svojimi delavci ne nameravajo odhajati), zato bodo v gradbeništvu zaposlili največ 150 delavcev. To dejavnost bodo izboljšali s stroji in delovnimi pripravami. Veliko boljše možnosti pa imajo v razvoju kovinarske dejavnosti. Kovinarsko proizvodnjo bodo razvijali s proizvajalcem, ki se je v tej dejavnosti že uveljavil. Zdaj gradijo za kovinarstvo novo halo, ki jo bodo otvorili ob prazniku občine Mozirje – 12. septembra.

Ivan Kos je povedal: „Ob pristopu k razširitvi kovinarske dejavnosti pa se je pokazalo, da so za to potrebna zelo velika investicijska sredstva za izgradnjo novih proizvodnih prostorov ter nabavo najnujnejše strojne opreme. Program, ki smo ga izdelali, je pokazal, da bi s takšno investicijo bilo možno na novo zaposliti prek 120 delavcev. S SIP Šempeter smo podpisali pogodbo o poslovno tehničnem sodelovanju."

Do konca leta 1976 naj bi njihovo podjetje doseglo spodnjo raven srednje velikega podjetja. Takrat naj bi imelo 350 zaposlenih.

O nadaljnem razvoju podjetja je Ivan Kos še dodal: „Osnovni pogoj nadaljnjega razvoja podjetja je dobro samoupravljanje, prek katerega bodo vse naloge skupno dogovorjene in sprejete. Da bi se naši delovni odnosi pravilno razvijali, se je kolektiv 21. decembra lani odločil o delitvi podjetja na dve TOZD.

Pred nami vsemi je velika naloga: ustvariti dejansko takšne samoupravne odnose, da bo sleherni član kolektiva soudeležen pri sprejemanju odločitev, tako da bo realizacija sprejetih nalog dolžnost in pravica vsakega člana kolektiva. Zato bo potrebno veliko truda, potrebno se bo naučiti upravljati z vso zavestjo in odgovornostjo."

V TOZD kovinarstvo so največje investicije celotnega podjetja v izgradnji nove hale, ki bo imela 2056 kvadratnih metrov površine.

„Vsak član kolektiva, posebno pa še samoupravni organi, družbenopolitične organizacije morajo storiti vse, da se k ostalim že doseženim uspehom priključi tudi izboljšan odnos do dela," je dejal Ivan Kos in ob koncu še dodal; „Menim, da cilji, ki smo si jih zastavili, niso nedosegljivi. Dosegli pa jih bomo le, če bo vsak član kolektiva zavestno sodeloval pri naši preobrazbi in posebno še, če bo vsak verjel, da je le dobro organizirano delo ključ k uspehu."

Podjetje je v sanacijskem obdobju. Direktorja Ivana Kosa moti to, da ima podjetje, ki je v sanaciji, kljub vsemu vse družbene obremenitve, prav tako kot največja podjetja. Z delovno silo ne bomo imeli problema, saj se vozi dnevno prek 1080 delavcev iz te občine drugam na delo. Nekoliko težje je z delavci z višjo in visoko izobrazbo, ki pa so predpogoj za dobro gospodarstvo.

SGP Gradbenik Ljubno bo imel v naslednjih letih več dohodka iz kovinarske dejavnosti. Prav zato bodo menjali tudi ime podjetja. 12. septembra, ko prazuje občina Mozirje svoj praznik, pa bodo otvorili tudi novo halo.

Pri izgradnji nove hale, ki jo bodo odprli jutri, so z udarniškim delom pomagali vsi člani kolektiva

21.12.1974 so položili temeljni kamen boljšemu jutri. Ustanovili so dve temeljni organizaciji združenega dela

Občina Mozirje praznuje

Predpraznično Ljubno ob Savinji, kjer bo osrednja prireditev letošnjega praznika občine Mozirje

Občina Mozirje praznuje 12. septembra svoj praznik. Letos ga bodo občani te občine še posebno slovesno proslavili. To je spomin na osvoboditev Gornje Savinjske doline.

Danes bodo v Radmirju ob 16. uri sprejeli mladince prostovoljce v teritorialno enoto občine Mozirje pri spomeniku VDV brigade v Radmirju.

Jutri, v soboto 13. septembra, bo na Ljubnem ob Savinji ob 8. uri slavnostna seja vseh zborov Skupščine občine Mozirje. Slavnostna seja bo v kino dvorani. Podelili bodo občinsko nagrado in podpisali listine o pobratenju z občino Čajetina iz SR Srbije. Na zadnji seji skupščine so delegati vseh treh zborov soglasno sprejeli sklep, da letošnjo občinsko nagrado podelijo obmejni enoti JLA iz Solčave.

Jutri bo na Ljubnem še otvoritev nove hale splošnega gradbenega podjetja Gradbenik in otvoritev reguliranega dela Savinje.

Praznovanje bodo zaključili z osrednjo slovesnostjo. Otvorili bodo novo osnovno šolo. Obenem bodo imeli tudi slavnostno zborovanje.

Po končanem zborovanju pa bo v Vrbju tovariško srečanje vseh udeležencev praznovanja.

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, Mozirje

OPRAVLJA NASLEDNJE DEJAVNOSTI:
— kooperacijska proizvodnja — pridelovanje hmelja v lastni proizvodnji
— trgovina z reprodukcijskim in gradbenim materialom — mesarstvo
— transport — hranilno kreditna služba

ZA OBČINSKI PRAZNIK ISKRENO ČESTITAMO.

FILČIČ STANE
KLEPARSTVO Nazarje 6

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ČESTITAM OB PRAZNIKU OBČINE MOZIRJE!

GOSTINSKO PODJETJE
»TURIST« MOZIRJE
S SVOJIMI OBRATI

ČESTITA OB OBČINSKEM PRAZNIKU PREBIVALCEM GORNJE SAVINJSKE DOLINE TER SE PRIPOROČA ZA OBISK!

TRGOVSKO PODJETJE MOZIRJE

Cenjenim potrošnikom čestitamo ob prazniku in se priporočamo!

IZDELOVANJE BREZALKOHOLNIH PIJAČ
MAROLT — MOZIRJE

Naravna oranžada savinjčanka

Naravna oranžada SAVINJČANKA
osvežujoča pijača za žejo in osvežitev!

Ob prazniku občine Mozirje čestitam vsem poslovnim prijateljem in občanom!

● OD OBČANOV

Več privarčevanega denarja

Znano je, da pripravlja zvezni sekretariat za finance predpis, da bi tudi pri nas prešli na nov način izplačevanja osebnih dohodkov. Zaposleni v prihodnje ne bi prejemali osebnih dohodkov v kuvertah, pač pa na hranilne knjižice oziroma tekoče račune.

Gre pravzaprav za utrditev prakse, ki smo jo v Jugoslaviji vpeljali že pred leti. Slišati je, da dobiva okrog milijon zaposlenih v naši državi že zdaj osebne dohodke na hranilne knjižice, okrog 50.000 pa na tekoče račune. Predhod na novi način izplačevanja osebnih dohodkov so spodbudile tudi želje, da bi izboljšali likvidnost našega gospodarstva, pa tudi zaposleni bi zagotovo prihranili kak dinar več, kot so ga zdaj, ko so prejeli osebne dohodke v kuvertah.

Priprava predpisa o prehodu na novi način izplačevanja osebnih dohodkov je bila vzrok, da smo se na velenjski podružnici Ljubljanske banke pozanimali, kakšen obseg je v občini Velenje zavzela akcija za izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice oziroma tekoče račune.

Na začetku septembra je nad 6.600 zaposlenih prejemalo osebne dohodke na hranilno knjižico. Za to so se odločili na občinski upravi, na Rudarskem šolskem centru, v Gradbenem industrijskem podjetju Vegrad, na občinskih vodstvih Zveze komunistov in Zveze socialistične mladine, pa na Stanovanjskem podjetju, v Bolnici Topolšica, v Lesni industriji Gorenje — Lesna Šoštanj in na Projektivnem biroju.

Na tekoče račune pa je prejemalo osebne dohodke 2.300 zaposlenih v tovarni gospodinjske opreme Gorenje, na podružnici Ljubljanske banke in na Občinski konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Rezultati uvajanja novega načina izplačevanja osebnih dohodkov v Šaleški dolini so spodbudni. Od uvedbe novega načina izplačevanja osebnih dohodkov so se povečala privarčevana sredstva občanov za okrog 40 %. Tisti pa, ki pred tem niso varčevali, pa zdaj, ko prejemajo osebne dohodke ali na hranilno knjižico, ali pa na tekoči račun, privarčujejo na leto v poprečju enomesečni osebni dohodek.

Seveda pa v Šaleški dolini zdaj nadaljujejo z akcijo, da bi še razširili krog delovnih organizacij, kjer uvajajo novi način izplačevanja osebnih dohodkov.

Potem ko so v Tovarni gospodinjske opreme Gorenje najprej zaposleni v delovni skupnosti skupnih služb prejeli osebne dohodke na takoče račune, se jim zdaj vsak mesec pridruži po 1.000 delavcev, tako da bodo ob koncu leta že vsi zaposleni v velenjski Tovarni gospodinjske opreme Gorenje prejeli osebne dohodke na tekoče račune. Na tekoče račune bodo že v kratkem prejemali osebne dohodke tudi zaposleni v Savinjsko-šaleškem zdravstvenem domu Velenje v Veleblagovnici Nama Velenje, na novi način izplačevanja osebnih dohodkov pa se pripravljajo tudi na Vzgojno izobraževalnem zavodu v Tovarni usnja Šoštanj ter na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje.

V Velenju so prepričani, da v prihodnjem letu v Šaleški dolini ne bo zaposlenega, ki bi prejemal osebni dohodek v kuverti, pač pa na hranilno knjižico oziroma na tekoči račun. To pa ne bo samo rezultat predpisa zveznega sekretariata za finance, pač pa želja, da se okrepijo kreditna sredstva velenjske podružnice Ljubljanske banke ter izboljša plačilna sposobnost gospodarstva. Tiste delovne organizacije, ki so se že pred časom odločile za novi način izplačevanja osebnih dohodkov, so prejele iz dodatno privarčevanih sredstev zaposlenih posojila za obratna sredstva ter za nekatere druge namene. To pa v času, ko je vse več težav zaradi poslabšane plačilne sposobnosti, ni tako nepomembno.

● PODPISAN RRUŽBENI DOGOVOR

VELENJE, 9. september – Pooblaščeni predstavniki organizacij združenega dela in temeljnih organizacij združenega dela so danes v Velenju podpisali družbeni dogovor o obveznem združevanju, upravljanju in uporabi sredstev za usmerjeno stanovanjsko izgradnjo. Direktor stanovanjskega podjetja Velenje Ivo Gorogranc je pred podpisom povedal, da v velenjski občini med zadnjimi na Slovenskem podpisujemo ta sporazum. Zdaj po podpisu bodo vse podpisnice družbenega dogovora od izločenih sredstev po dogovorjeni 9-odstotni stopnji od bruto osebnih dohodkov združevale 10 odstotkov pri velenjski podružnici Ljubljanske banke za kreditiranje usmerjene stanovanjske gradnje. Take bodo lahko tudi manjše temeljne organizacije združenega dela najele posojilo in s tem dobile stanovanja za «voje delavce.

● SEMINARJI ZA SINDIKALNE AKTIVISTE

Ta ponedeljek, 8. septembra, sta Občinski svet Zveze sindikatov Velenje in Delavska univerza Velenje nadaljevala s seminarji za sindikalne poverjenike in člane izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata. Dva seminarja sta namenjena sindikalnim aktivistom Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje.

Udeleženci seminarjev bodo poslušali predavanja „Sindikat – organizacija delavskega razreda“, „Organiziranost sindikatov“, „Poverjenik in člani izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata“, „Ljudska obramba in samozaščita“ ter „Oblike dela osnovne organizacije sindikata“.

Z otvoritve razstave: prvi z desne Jože Svetina

● V ŠOŠTANJU

Razstava Jožeta Svetine

V kulturnem domu v Šoštanju so v petek odprli razstavo Jožeta Svetine iz Zavodenj. Po kulturnem programu, v katerem so sodelovali orkester dr. Rajka Fenca, Šaleški oktet in plesni par zakoncev Šulek, je o Jožetu Svetini in njegovih delih spregovoril prof. Lojze Zavolovšek.

Slikar in učitelj Jože Svetina je velik ljubitelj narave in vrednot, ki jih je v preteklosti ustvarila trda in žuljava kmečka roka. Njegovo oko se ustavlja ob znamenju, stari kmečki hiši, kozolcu. Razmišlja o kmečkem človeku, ki je v borbi za obstoj nosil v sebi estetski čut. Tudi v teh zadnjih njegovih akvarelih dominira stara arhitektura. Pritegnila ga je izredna likovna popolnost starih stavb, zlitih v pokrajino kot nerazdružljiva celota, ki pa žal vse bolj propadajo.

Večino del, ki so razstavljena v kulturnem domu v Šoštanju, prikazuje motive Belih vod, nekaj pa jih je prenesel na platno tudi v Velenju in na Šmarni gori, pod katero (v Šmartnem) je njegov rojstni kraj.

Jože Svetina je doslej sodeloval že na več skupnih in samostojnih razstavah v občini, drugih krajih Slovenije pa tudi v drugih republikah.

NAŠ ROMAN

47

JUKI OKANO

● RONALD KIRKBRIDE

24.

Berwald je ob desetih zjutraj s svojim ključem odklenil vilo, da bi dobil potrebne napotke za svoje delo.

Toda ob pogledu v sobe je bil popolnoma iz sebe. Dnevna soba je bila takšna, kot bi jo opustošil hud tornado. Yukijine obleke so bile razmetane vsepovsod. Diorjeva večerna obleka je ležala zmečkana na tleh, hlačke na televizijskem sprejemniku, čevlji z visokimi petami v veliki vazi, modrček je bil obešen na svečnik, diamantni prstan je bil v pepelniku, ter nogavice ovite okoli kipa Ponce de Leon. Prav pred vrati spalnice je ležala prazna steklenica konjaka.

„Gospodična Okano? ' je zaklical gospod Berwald in divje potrkal na vrata. „Se dobro počutite? "

Nihče mu ni odgovoril, in ko je še enkrat glasno potrkal, je pritisnil na kljuko in zavpil.

Yuki je čisto gola ležala prek postelje, z glavo zarito v blazine. Zavese so bile zagrnjene, vsa ostala garderoba pa je ležala po sobi. Lepa lasulja je plavala v polni kadi vode v kopalnici, kot da je v njej utopljenec.

Berwald je prinesel belo satenasto obleko in z njo pogrnil golo Yukino telo. Nato jo je stresel za rame.

„Gospodična Okano! Prosim, poslušajte!"

Yuki je zavzdihnila, se obrnila in pogledala okoli sebe.

„Oh, dobro jutro, gospod Berwald! Zakaj ste prišli sem? Zakaj? "

„Zakaj? Da bi pogledal, kako se imate! Kaj se je sinoči zgodilo? "

„Kaj se je zgodilo? " Yuki je sedla, si ovila obleko okrog telesa, pogledala okrog in zagledala razmetano obleko po sobi. Potem se je spomnila vsega in planila v jok.

„No, gospodična Okano," je rekel Berwald resno, „zberite se. Mislim, da imava zaenkrat dovolj tega gospoda Galahada. Čemu ga ne bi pozabila in se predala lepotam San Juana? Sedaj ste bogati . . ."

Yuki je spet planila v divje ihtenje, nato pa skočila iz postelje. Ob pogledu na njen obraz je Berwald tiho odšel v dnevno sobo, vrata pa so se takoj s tleskom zaprla za njim.

Ravno ko je hotel oditi iz vile, je zaslišal rahlo trkanje na vhodna vrata. Odprl jih je in zagledal pred seboj priletnega moškega, ki ga je vprašal:

„Mislim, da je to vila gospodične Okano. Bi lahko govoril z njo? Ime mi je Harry Wentworth."

„Seveda. Oprostite, da vas nisem takoj spoznal. Dovolite, jaz sem . . .

„Upravnik, eh? " je rekel Wentworth reže se. „Yuki je pa res osvojila ta del sveta. Slišal sem, da je sinoči morila na ruleti? "

„Prav ste slišali!" je odgovoril Berwald, ko ga je odpeljal v dnevno sobo. „Toda moram vam zaupati, da se gospodična Okano ne počuti najbolje. Sinoči je imela strašno noč . . ."

„Da, to je takoj opaziti," je rekel Wentworth, ves zmeden nad prizorom, ki ga je zagledal.

„Dvomim, če vas bo hotela sprejeti. Mislim, da je še vedno v postelji."

„Prepustite to meni," je odgovoril Wentworth. „Prepričan sem, da je vse to razdejanje povezano z Johnnom Galahadom!"

„Prav imate!" mu je rekel Berwald.

„No, torej je vse v okviru družine. Pustite naju sama. Pogovoril se bom z njo."

„Zelo bi vam bil hvaležen za to. Hudo je obupana."

Zapustil je vilo in Harry Wentworth si je prižgal cigareto. Zamišljeno je nekaj trenutkov korakal po sobi, nato pa je potrkal na vrata spalnice.

„Yuki? "

„Pojdite proč," je odgovoril zadihan glas.

„Jaz sem, Harry Wentworth. Pridi ven – želel bi govoriti s teboj."

„Nočem govoriti. Nisem oblečena."

„Potem bom prišel noter in te oblekel. Ali bi ti bilo to všeč? "

Nastal je molk. Čez nekaj trenutkov so se vrata odprla in prikazala se je bosonoga Yuki, zavita v svetlomodro domačo haljo. Oči je imela zabuhle in rdeče od joka.

„Kaj želite? " je vprašala.

„Govoriti s teboj. Ti lahko skuham skodelico kave? "

„Da, prosim. Takoj se bom oblekla."

Sedeč v jedilnici drug nasproti drugemu je končno Harry Wentworth spregovoril: „Takšna mi nisi všeč. Yuki. Počasi si mi prirasla k srcu, in . . ."

„Ste dobili nazaj seznam kupcev, ki vam ga je odnesel Johnny? "

„Oh, seveda sem. Saj ga ni ukradel, le pomota je bila." Nalil je kavo v skodelico. „Johnny ni slab fant, le mlad in neuravnovešen je. Ko je bil komaj odrasel, si je že moral sam služiti kruh in preživljati svojo mater. Poleg tega je bila še ona malce neuravnovešena. Vseskozi je živela v sanjah. Venomer je ponavljala zgodbo o siru Galahadu in vitezih okrogle mize. Vse to je moralo biti grozno za Johnnyja, ko je moral po ves dan pomivati posodo po restavracijah. Tako se mu je vgnezdilo v glavo, da je najbolje, če že ni nihče, da postane nekdo iz visoke družbe. Zelo je častihlepen in trmoglav. Zato je tudi zapustil podjetje."

„Nikoli več nočem slišati o Johnnyju! Velika baraba!"

„Postavi se v njegov položaj. Komaj je pričel s pravo službo, mlad in privlačen, in ženske so kar norele za njim. Moral je veliko potovati – vse bi pokvaril, če bi se poročil, posebno – oprosti, da tako govorim – z mlado Japonko, čeprav še tako privlačno."

„Prevarant!"

„Sicer pa, če bi našla starejšega moškega, do katerega bi čutila nekaj globljega, bi ti bilo veliko lažje. Kajti on je spoznal več sveta, kot ga je Johnny in ima vsepovsod veliko znancev. Bil bi pametnejši, bolj popustljiv in razumevajoč. Začutil bi tvoje želje in jih podprl, ne finančno, pač pa čustveno. V tem čustvu mogoče ne bi izgorel, nadomestil pa bi veliko drugega."

Nemec Kristian Pinhard (75) opazuje na cilju sestop Američana Edda Delona.

Dedki na kolesih

Zgodilo se je pred nekaj dnevi v avstrijskem mestecu San Johanu blizu Innsbrucka. Nekdanji kolesarski tekmovalec in slaščičar Franc Baumann se je domislil nekaj izredno zanimivega. S pomočjo prijateljev in seveda tudi s pomočjo krajevnih oblasti je organiziral svetovno prvenstvo kolesarjev, starih nad 65 let. Domislica je naletela na plodna tla, saj je kolesarjenje priljubljen šport na vseh celinah sveta. Za tekmovanje se je prijavilo 1200 kolesarjev, med njimi jih je bilo več kot 400 iz Zvezne republike Nemčije, nekaj sto iz Italije, Francije, Švedske, Španije pa tudi iz ZDA. Samo v Avstriji se jih je zbralo 52, od katerih se je 24 udeležilo tekmovanja. Na tekmovanju je sodelovalo tudi nekaj Jugoslovanov.

Pet tekmovalnih dni je bilo v malem mestecu nadvse živahno. S tekmovalci so v številnih primerih prispele tudi njihove žene, na ulicah, zlasti v času tekme, pa so se pojavili tudi sinovi in hčerke. Slišali so se vzkliki vnučka, ki je zagnano spodbujal svojega dedka.

Tekmovanje ni bilo enostavno. Tekmovalna steza je bila dolga 54 km, z vsemi ostrimi zavoji, vzpetinami in strminami, kakršne so pač vse tekmovalne steze. Tekmovalci, bilo jih je 250, so se na start resno pripravili, pripravljalni odbor pa je poskrbel za svečan začetek, ki mu je prisostvoval tudi župan mesta. Pred začetkom so predstavili tudi najstarejšega tekmovalca, to je 76-letnega upokojenca Jochanesa Nicolasa Fressena iz Nizozemske. Okrog 5000 turistov in domačinov, ki so se zbrali ob startu in tekmovalni stezi, je najstarejšega tekmovalca navdušeno pozdravilo. Ni pa bil to edini primer, kajti kar 11 tekmovalcev je bilo starih nad 70 let. Izračunali so, da je v teh dneh vozilo na cesti 250 tekmovalcev, ki so bili skupaj stari 2312 let.

Na cilju so ljudje nestrpno pričakovali zmagovalca in že po dobri uri so zaslišali napovedovalčev glas: „Dragi gledalci, pozor, presenečenje, heroji se vračajo pred časom!" In res se je po dobri uri izza ovinka prikazala skupina 10 kolesarjev. Prvi med njimi je prišel na cilj 65-letni Hans Krache iz Duisburga. Stezo je prevozil v eni uri, 34 minutah in 40 sekundah. Med prvimi je bil tudi 75-letni trgovec Kristian Picfeld iz Aachna, zatem 71-letni Karel Kuehn z Dunaja in nakaj drugih. Vsi omenjeni so vozili v povprečju 34 km na uro. Prvaku se je takoj približala njegova žena, ga nežno pobožala po licih, na njenem obrazu pa je bilo videti ponos in veselje. Ponudila mu je čokolado, on pa je medtem zmagoslavno stopical ob kolesu. Za avstrijsko televizijo je med drugim povedal, da trenira vsak dan po 4 ure in da prevozi dnevno tudi po 80 do 100 km. Ko so ga vprašali, kaj ga še danes privalči k temu športu, je povedal, da ima nadvse rad priznanja, občinstvo pa tudi nagrade in da je vse življenje ljubil kolesarjenje.

Med našimi tekmovalci se je posebno izkazal Radoš Čubrić, ki je med 250 tekmovalci zasedel kar 21. mesto. Tekmovanje je po besedah znanega tekmovalca Kosta Todorovića, ki je v skupini med 122 kolesarji zasedel 43 mesto, bilo za vse velika spodbuda in dogovorili so se, da bodo v prihodnje prišli na tekmovanje bolje organizirani in z boljšim treningom. Na splošno pa je dogodek v malem avstrijskem mestecu vzbudil veliko pozornosti in dal veliko pobud še za bodoča tekmovanja.

Na sliki je mlada igralka iz Tajlanda z imenom Francise Tilli, ki v filmu o tajnem agentu Jamesu Bondu „Človek z zlatim revolverjem" igra dekle Čen Mi. Za svojo vlogo je prejela več laskavih ocen, zato ima že več novih ponudb. Med njimi je tudi glavna ženska vloga v ameriškem filmu „Prepevanje je nocoj prepovedano".

● LETOS NA PLAŽAH V BUDVI

Neobvladano

Turisti, zlasti pa mlada dekleta, so vajeni, da se tudi na ... plažah pojavljajo fantje, ki za nekaj kratkih dni ponujajo ... usluge, prijateljstvo, pomoč in zabavo. Letos pa so se na pla... Budvi pojavili mladeniči, ki so v teh svojih uslugah prekorači... meje. O tem se je razpisalo tudi dnevno časopisje, zdaj pa sm... dejstvih in kasnejših protestnih pismih družbenopolitičnih ... nikov v Budvi in v Ulcinju dobili izjavo Vučića Čagoro... sekretarja za notranje zadeve izvršnega sveta SR Črne gore.

Kaj se je dogajalo letos na budvanskih plažah? Tokrat nasilnežem ni nič ušlo. Približno sto nasilnežev je bilo na nogah podnevi in ponoči. Sprehajali so se po budvanskih ulicah in hodili po plaži. Nič nenavadnega ni bilo, če je neznan mladenič pristopil k dekletu in jo brez besed udaril po licu ali ji roki obrnil na hrbtu že zato, ker ga je mimogrede pogledala, se nasmehnila ali pa od njega nezainteresirano obrnila pogled. Letos so se lotili tudi starejših in celo moških.

Nekega dne je skupina od nekega čolnarja zahtevala, naj jih na večer odpelje v bar na Sv. Marku. Ko so prispeli, je čolnar zahteval plačilo. Namesto denarja mu je vodja skupine v smehu dejal: „Ob dveh ponoči pridi po nas in ne pričakuj denarja. Če boš spregovoril samo besedico, bo jutri tvoj čoln razbit v drobne deščice." Čolnar je molčal in ob dveh ponoči res odšel po nasilneže. Pri tem pa je bil še srečen, da je vse minilo mirno in da je njegov čoln ostal cel.

Po cesti je stopalo pet deklet, v rokah so imele sladoled. Za njimi so prišli fantje, stopili mednje in se začeli prerivati. Dekleta so začele kričati, fantje pa so odšli dalje, le s to razliko, da so sedaj oni lizali sladoled.

Vrh njihovih nasilij je bil dosežen verjetno z napadom na znano pevko Nado Knežević, ki je z ansamblom „Peščena ura" iz Novega Sada nastopala vsak večer na terasi hotela „Avala". Mladeniči so prišli na teraso med Nadinim petjem. Nekdo je stopil k njej in ji rekel, naj utihne. Zatem jo je grobo zagrabil za lase in ji rekel: „Tetka, dovolj je bilo tvojega programa! Pela boš to, kar bomo zahtevali mi. Pevka se je zgrozila in je takoj zapustila teraso.

Podobna nasilja so se dogajala tudi na plažah. Mladeniči so stopali med kopalci in eden izmed njih se je sklonil k ženski na pesku in ji rekel: „Zakaj se tako kopaš, saj si podobna Veneri? Bolje bo tako," in v istem trenutku je ženski strgal zgornji del kopalk. Podobno „junaštvo" so nasilniki pokazali še v približno 50 primerih.

Še večje veselje so ... starejšimi, malce debele... kopalkami. Z britvicami s... prerezali spodnji del kopal... ženskam ni preostalo dru... kot da so skoraj gole pobe... s plaže. Nekateri med njim... imajo še večje zahteve. Ta... neki beograjski študentki, ... je ogledovala mesto, strg... vratu zlato verižico. Uslužb... iz Temerina pa so strgali ... zapestnico.

Vse to je vzbudilo letos ... turisti upravičeno ogorčen... jezo. O tem so pisali časop... zahtevali odgovor od prist... v teh krajih. Zgodilo pa ... prav nasprotno, kar so ... zlasti prizadeti, pričakoval... vršni odbor SZDL občine ... va je 13. avgusta poslal ... pisom pismo, kjer odloč... mantira vse pojave nasil... zagotavlja, da razen pos... nikov, v njihovem mestu ... nih nasilnežev in takšne... silja ni. Pisali so celo, da ... pisi s takšnim pisanjem po... čajo omenjenima črnogor... mestoma in njihovemu tu... veliko škodo. Podobno pis... poslalo tudi predsedstvo ... ske konferenc ZSM iz Č... Tako sta bila videti ... akcija in pisanje v čas... gola laž in enostavna izm... tina.

Novinar Bubreško iz ... rane politike, ki je začel ... pisanjem, pa je te dni p... sekretarja za notranje z... izvršnega sveta SR Črne ... Vučića Čagorovića, ki je ... dal:

Hašiš su...

Podatki in slike počasi le p... danes še ni jasno, kako nevar... vsakdo boji, saj je lahko uso... dokazujejo, da so tudi nedo... tobak in ki ne povzročajo ... „nenevarnih" mamil. Pravz... četverica uglednih zdravnikov ... Lancet" presenetljivo prič... izdatno kadili indijsko konop... vsi pa so prave razvaline.

Temeljita preizkava je p... okvare, izgubo spomina, t... dejavnosti, nemirno spanje ... zdravniki začeli sumiti na po... raziskavo, za plinsko encefalo... vseh so ugotovili odmiranje ne...

„The Lancet" resda dopu... pacientih že, preden so začel... Povrh pa so štirje zdravniki ... izmed desetih pacientov in ... odmiranje nastalo šele potem ... bo torej verjeti: nenevarnih m...

● MODNA KREATORKA STAŠA

Modni jeseni ...

Poletja je konec. Tople poletne noči se umikajo hladnim jesenskim večerom; brezskrbne misli o veselih počitnicah se umikajo skrbem za ozimnico, za šolske potrebščine in ostalim jesenskim brigam, ki najbolje naznanjajo konec poletja in začetek jeseni. In končno se lahka poletna oblačila umikajo toplejšim in debelejšim jesenskim oblačilom.

Nova jesenska moda je že znana. Podana je v svet, da jo ocenimo: sprejmemo ali odklonimo in da jo seveda tudi nosimo. Predvsem je nova jesenska moda nakakšno nadaljevanje spomladanske mode, spomladanskih linij in barv. Široka, ohlapna linija je torej še bolj široka in udobna; ozka, cevasta linija je še vedno lepa in elegantna.

Pri prvem srečanju z jesenjo vsekakor najprej naletimo na tople pletenine, potem na mehke volnene obleke pa plašče in kostime. Vsaki novi modi dajejo svoj pečat tudi modni dodatki. Toda o podrobnostih drugič.

Današnji prvi vtisi o modni jeseni 75 naj bodo torej vzpodbuden začetek novega letnega časa.

nasilje

„NASILJE MORAMO IZKORENINITI!“

„Bil sem na počitnicah na Reki, ko sem bral v časopisju o omenjenem nasilju. Ko sem vse do konca pozorno prebral, sem se zavedel, da to ni šala. Vse to že dolgo časa ni šala! Dobro vem, koliko smo se že doslej trudili, da ne bi poslabšali dobrih sosedskih odnosov med Budvo in Cetinjem zaradi neprimernega obnašanja posameznih fantov iz Cetinja, ki so prihajali v Budvo. Točno vemo, koliko jih je in kdo so. Med obema mestoma je že dolga leta trajno prijateljstvo in sodelovanje. Tudi v Cetinju dobro vedo, kdo so njihovi jezni mladeniči. Zdaj poudarjam, da bomo svoje dolžnosti morali do kraja opraviti. Očitno doslej nismo bili dovolj ostri, zato se je zgodilo vse to, o čemer so pisali časopisi in prav je, da so pisali, ne glede na to, kakšne so bile posledice. Menim, da se moramo v Budvi zelo odkrito pogovoriti o vsem tem, ne pa pisati razna pisma in demantije. S tem zlo samo zavlačujemo, in ničesar ne bomo rešili. Morda so tovariši iz Budve in Cetinja pisali vse tisto zato, ker se je vse to dogajalo sredi sezone, v času, ko so plaže polne turistov in bi obširnejše pisanje škodovalo turizmu. Vsi vemo, da Budva ni samostan, temveč mesto, kjer se zlasti poleti zbere množica ljudi iz raznih strani sveta. Na vseh plažah v svetu pa tudi pri nas za tisoči turisti pridejo tudi razni potepuhi in delomrzneži. Zaostrili bomo odgovornost do vsega tega, morali pa bomo odkrito pogledati v oči resnici. Samo tako bomo zlo lahko uničili v njegovih koreninah. Vse drugo bi bilo napačno. Že prihodnje dni bom odšel v Budvo in Cetinje, kjer se moramo o tem odkrito in jasno pogovoriti.“

možgane

...zavest in le maemtomu, ki zna brati, ...ila. Heroina, opija, LSD in še česa se ...i poskus. Zato pa sem te tja še vedno ...ila, ki so domala manj nevarna kot ...h okvar. Hašiš je prvi na seznamu ...bil prvi. Decembra lani je namreč ...v sila previdni in ugledni reviji „The ...etih pacientih, ki so redno in precej ...enajst let. Povprečna starost je 22 let,

...etih dognala nevrološke in psihične ...izražanju, zmanjšanje intelektualne ...jave dneva in noči. Zaradi tega so ...možganih. Odločili so se za temeljito ...ezultat je bil osupljiv in nesporen: pri ...ožganskih področij.

...okvare zaradi odmiranja nastale pri ...liš, čeprav je to skrajno neverjetno. ...poznali zdravstveno zgodovino treh ...te tri lahko zanesljivo trdijo, da je ...ačeli kaditi indijsko konopljo. Treba ...ljivo ni.

proti

FELJTON 4

KOMANDOSI BREZ BARETK

● IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

In tako bi se nemara lahko tudi zgodilo, če se ne bi generali iz gereralštaba nekolikanj zmotili in predvsem – če ne bi bilo sovjetskih vojakov in njihovega izjemnega značaja.

Po osemnajstih mesecih vojne so Skorzenyja premestili z vzhodne fronte, toda v tem času je dodobra spoznal sovjetske vojake in predvsem tisto, kar oni pojmujejo pod nazivom „totalna vojna“. To je bilo, se je kasneje spominjal, za Nemce nekaj povsem novega, ta vojna je bila drugačna od vseh, katere je do tedaj bojevala Nemčija.

Na začetku je bilo vse v najlepšem redu. Na začetku je bila to Francija . . Belgija . .Poljska. Prvi dan so prodrli 75 kilometrov daleč, prvi teden 450. Kolone sovjetskih ujetnikov, ki so korakale mimo njih, so bile neskončno dolge. 300.000 vojakov so ujeli pri Minsku, 200.000 pri Smolensku, 600.000 pri Kijevu. Vrhovno poveljstvo vojske je oznanjalo: „Rusijo smo premagali v štirinajstih dneh.“

Skorzeny je prodrl s svojo enoto v Brest–Litovsk, kjer je bil leta 1918 sklenjen mir. In čeprav so Nemci svetu sporočili, da so to mesto zavzeli, je bila resnica drugačna. Posadka se je v oblegani trdnjavi bojevala do zadnjega.

Takrat je prvič spoznal sovjetskega vojaka še z druge plati, doslej ga je bil vajen videti samo med maršem neskončnih ujetniških kolon.

Napadalci so sicer hiteli proti Moskvi, toda Skorzeny je vdrugič spoznal, da se sovjetski vojaki niso prenehali bojevati, da niso priznali poraza.

Neka nemška mehanizirana kolona je izginila, kot bi se vdrla v zemljo, brž ko je z glavne ceste zavila na stransko. Četa, ki so jo poslali, da bi pogledala, če ni konvoj morda zašel, se prav tako ni več vrnila – izginila je brez sledu.

Vod inženircev, ki je stražil neki most, so našli zjutraj pobit do zadnjega moža. Očitno je bilo, da so napadalci prišli skozi močvirje, za katerega so poprej vsi zatrjevali, da je povsem neprehodno.

Ko je Skorzenyjeva enota zasedla Godoro, je našla poslopje termoelektrarne sicer celo, toda v njej ni bilo niti enega samega uporabnega dela – Sovjeti so pobrali celo vsa stikala za razsvetljavo. Godora je bila za Skorzenyja najboljši dokaz, da se je za njihove nasprotnike vojna šele začela.

Presenetilo ga je rusko prostranstvo. To so bile daljave, o katerih se mu ni niti sanjalo. Vse je imelo neizmerne dimenzije in v tem prostranstvu se je bojeval proti njim čedalje bolj odločen in pogumen sovražnik.

Nikoli nisi vedel, kdaj boš padel v zasede. Grmovje je zraslo prek noči poleg nemške postojanke in ko so zjutraj iz nje prišli vojaki, je zapela iz grma strojnica . . . vsak sovjetski vojak je streljal skorajda z natančnostjo ostrostrelca.

Neko noč, ko se je ravno odpravljal spat, je Skorzeny slišal napovedovalca radijske postaje Moskva, ki se je oglasil v nemščini:

„Heroj Sovjetske zveze, maršal Timošenko, je postavljen za komandanta vse sovjetskih sil pred Smolenskom. Hitlerjevski psi na tem sektorju bodo poteptani v prah in pepel.“

Bili so pred Smolenskim in to je bilo izzivanje nasprotnika, ki so ga nekateri proglašali za premaganega. Nemci so spoznali, da sovjetska armada še zdaleč ni premagana, čeprav je doslej izgubila še vse bitke.

Pri Smolensku so Sovjeti prvič napadli s svojimi novimi tanki T–34, jeklenimi velikani, ki so daleč prekašali vse nemške tanke.

Obramba je morala poseči po sredstvu, ki je bilo dotlej rezervirano samo za Sovjete. Nemški vojaki so zaustavljali napadalce z vsem, kar jim je prišlo pod roke in pogosto so bile to le steklenice, napolnjene z vnetljivo snovjo. Toda Skorzeny se je še dolgo spominjal, kako se sovjetske posadke niso hotele predati niti tedaj, ko so bili njihovi tanki že uničeni – vselej, ali skoraj vselej – so se odločili še za zadnji izpad iz svoje železne trdnjave in čeprav so vedeli, da ga bodo plačali s smrtjo, jim je bilo vendarle to ljubše, ker so vedeli, da bodo z revolverji pobili pred smrtjo še nekaj Nemcev.

Sovjeti so napadali s fanatično vztrajnostjo in ko je bil tankovski napad zaustavljen, je prišla pehota – val za valom, ki je preziral smrt in točo granat.

To so bili napadi, ki jih ni mogel povsem razumeti. Rdečearmejci se sploh niso menili za eksplozije granat, prodirali so kot bi bili na manevrih.

Nekega dne se je odplazil do prve bojne črte, kjer je njegov prijatelj usmerjal ogenj topniške baterije iz zaledja. Ko je prišel do njega, je sprva mislil, da je ranjen – opotekal se je sem ter tja. Šele pozneje je ugotovil, da ni ranjen, marveč pijan!

„Tega preprosto ne prenesem več,“ je zamomljal in pol ure kasneje je Skorzeny videl, da je to res.

Sovjeti so znova napadli, to je bil že deseti naskok tistega dne. Napadli so skozi komaj dvesto metrov široko dolinico, kjer je Skorzeny skozi daljnogled lahko videl na stotine trupel. Ko so prišli do točke, na katero so bili usmerjeni nemški topovi, je opazovalec dal znamenje in baražni ogenj se je vsul na napadalce.

Padali so in vstajali in zopet padali – dokler ni bil napad odbit, dno dolinice pa pokrito z novimi trupli.

Do večera se je prizor ponovil še nekajkrat in naposled tudi Skorzeny ni več mogel prenašati te klavnice. Prijateljeva steklenica vodke ga je odrešila . . .

Gorivo za tanke so valili v sodih, počasi in previdno. Mnogo izudi je izčrpanih obležalo, toda Rdeča armada je vendarle dobila potrebno strelivo in gorivo, da je lahko napadala sovražnika.

humor

„Tvoja delovna vnema mi gre počasi na živce“

Tu sta gospod in njegova tajnica. na drugi strani pa gospodinja in njej šofer .

Križanka

VODORAVNO: 1, obrtnik pečarstva, 6. prodajalec semen, 8. Edhem Čamo, 9. spodnja ploskev posode, 10. velemestno zabavišče s krajšimi predstavami, 13. poti, 14. lesk, bliščˇ, 17. polica, 19. star v angleščini, 20. veznik, 21. saditev, 24. malijski politik, Modibo.

NAVPIČNO: 1. žig, 2. Edo Mohorko, 3. ako, 4. žensko ime, 5. poškodbe na koži, 6. spolnost, 7. reka na Bavarskem, desni pritok Donave, 11. besedni zaklad, 12. zatočišče, zlasti politično, 15. nadav, ažio, 16. ime filmske igralke Fondove, 17. mednarodni klic na pomoč, 18. pritisk, 22. kratica za Elektro industrija, 23. Nikola Tesla.

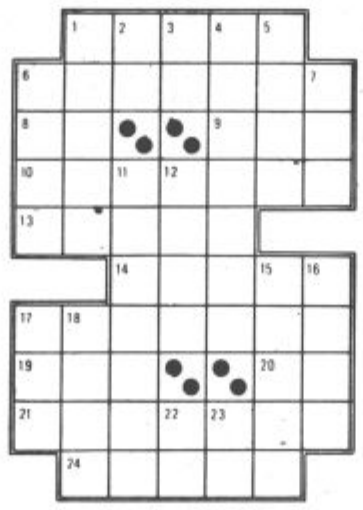

● NAŠ VSAKDAN

Klical očeta, ki ga ni bilo...

Ponavadi ljudje neradi govorijo o svojem življenju. So stvari, ki bi jih človek obdržal le zase. Še posebno hudo pa je, spominjati nekoga na čase, ko je moral največ pretrpeti, ko je morda izgubil najdražje.

No, Grubarjeva Efka iz Hrastovca je nekoliko drugačna. Pred svetom ničesar ne skriva in ljudje jo poznajo. Pridna je kot mravlja, bi lahko vsi potrdili. Od jutra do večera je na polju, čeprav jo v to nihče ne sili. Že od nekdaj bi dala vse za toroke in težko življenje je ljubezen do njih le še okrepilo. Drobna in prijazna ženička je, skoraj polovico vedrega obraza ji zakrivajo naočniki in slabe volje skoraj ne pozna.

Če jo povprašaš o otroških letih, ti z nasmehom pravi: „Le kaj naj povem, ko pa je bilo moje otroštvo eno samo trpljenje, polno bolečin in razočaranj. Včasih je bilo življenje drugačno, kot je zdaj za mladino. In če si bil otrok kmečke dekle, kot jaz, potem nisi mogel pričakovati veselih trenutkov in drobnih radosti, do katerih ima pravico vsak otrok. Mati me po rojstvu ni mogla obdržati pri sebi. Saj veste, dekla z otrokom, le kje bi ji dali delo? Zato me je pustilo očetu, pa tudi ta me ni obdržal pri sebi. Dal me je v rejo na majhno kmetijo. Že z desetimi leti sem šla služit in sama skrbela za svoj kruh, najprej pri Lojenu, potem pa pri Času v Šentilju do vojne.“

Ko je izbruhnila vojna, so se za vse začeli težki trenutki. Pri Času je bilo mnogo otrok, vse je bilo treba preskrbeti in štediti s hrano. Poleg tega pa so sovražniki hoteli družino izseliti. Efka se spominja: „Osemnajst let sem bila stara, ko se je začela vojna. Ravno ko začneš najbolj živeti, pa si za vse prikrajšan. Poročila sem se 1944, vendar pa je mož takoj po poroki šel nazaj v partizane. Tako se je bal zame! Ko je bila Šercerjeva brigada na Dolenjskem, mi je iz Podčetrtka poslal sporočilo, ko je bilo sinu dva meseca: „Draga sestra! Ali moj sin že hodi? Te lepo pozdravljam!“ potem pa nenadoma ni bilo več glasu o njem. Ko sta prišla njegova brata domov, nista nič govorila, njuna mati je le jokala. Vedela sem, da je nekaj narobe. Ko se je v bližini mudila Šercerjeva brigada, sem se hotela s sinom prepričati, če mož še živi. Izvedela sem, da so moje strašne slutnje resnične: mož je bil mrtev. Bil je štabni kurir in je padel blizu Paške vasi, kjer je tudi grob. Šla sem na grob in zdelo se mi je, da teh strašnih trenutkov nikoli ne bom preživela.“

Efka je sredi vojne, mlada, ostala sama z otrokom. Skrbeti je bilo treba zanj. Vendar pa, kot pravi, je imela srečo, ker se je našlo v Hrastovcu nekaj dobrih ljudi, ki so ji marsikaj podarili. „Velikokrat sem jokala, ker je sin klical očeta, ki ga ni bilo več. Še zdaj mi pritečejo solze, če se spomnim na tiste trenutke. Res je bilo strašno, stalne preiskave in hajke. Vedno sem živela v nekem strahu in nikomur ne želim, da bi moral kaj takega prestajati. Tudi ko je prišla svoboda, zame ni bilo pravega veselja, ker ni bilo več moža,“ se spominja Efka. Po svobodi je tri leta sama skrbela za otroka in živela pod tujo streho. Službo je bilo takrat težko dobiti. Potem se je poročila in rodila sta se še dva sinova. Mož je ves čas bolehal, otroke je bilo treba šolati, in ničesar drugega ni okusila, kot trpljenje. Pred nekaj leti ji je mož umrl, vendar ni ostala osamljena. S sinovo družino živi na kmetiji, kjer pomaga pri delu in pazi na vnučke. Rada jih ima, saj jo spominjajo na njene otroke. Ne bi ji bilo treba delati, saj bi s pokojnino lahko dobro živela, vendar pa hoče čimbolj pomagati sinovom: „Rada bi, da bi vsaj otroci imeli nekaj od življenja, da jim ne bi bilo treba prestajati vojnih grozot, stradati. Zdaj so vsi trije sinovi poročeni, vendar bi človek rad pomagal vsem, če bi le mogel,“ kar ne more iz svoje kože Efka.

In ko se od nje poslovíš, se ti zdi, da se za prijaznim nasmeškom skriva sama dobrota, da ti želi lepo življenje. Potem pa se hitro odpravi k svojemu delu.

130 let ustanovitve in 25 let samoupravljanja

Železarna Štore je največji proizvajalec obdelanih litoželeznih valjev za potrebe črne in barvne metalurgije, gumarske in druge industrije. Na sliki: sodobno opremljen obrat mehanske obdelave valjev, ki so ga zgradili leta 1971.

Letos mineva 130 let, odkar je v Štorah zrastla prva kovačnica, ki se je v teh dolgih desetletjih razvila v enega izmed največjih delovnih kolektivov v celjskem bazenu, saj je v železarni Štore danes zaposlenih okrog 2700 delavcev. V tem obdobju je štorski železar postal pojem, njegovi izdelki so danes znani po kakovosti tako doma kot po svetu. Njihovo jeklo je pomagalo obnoviti porušeno domovino. Njihovi nadaljnji uspehi pa so danes prav tako eden izmed pogojev za nadaljnji razvoj gospodarstva, še zlasti črne metalurgije. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da od razvoja železarne danes eksistečno zavisi tudi življenje mnogih delavcev in njihovih družin, prebivalcev v Štor in Kozjanskega, saj v splošni skrbi za človeka ne pozabljajo na skrb za razvoj manj razvitih krajev iz katerih prihaja na delo v železarno vsak dan precej delavcev.

130 LET ŽELEZARNE V ŠTORAH

Prvi začetki železarstva segajo v leto 1845, ko so začeli v bližini sedanje železarne kopati črni premog. Šest let zatem so naredili železarno za proizvodnjo plošč in železa v palicah, deset let zatem pa so zgradili livarno in kovačnico na parna kladiva za proizvodnjo plošč in drugih proizvodov za ladjedelništvo. V letih 1912/13 so razširili valjarno in spustili v obratovanje novo 20-tonsko SM peč. Tako je postala železarna neodvisna od tudih dobav polizdelkov. S tem, ko so leta 1938 zgradili cevno livarno in so se skupne zmogljivosti povečale na 5.000 ton ulitkov in litih cevi, je postala livarna največja na tedanjem slovenskem ozemlju.

bivajo specialni grodelj v več različnih kvalitetah za pridobivanje modularne in druge visoko kvalitetne litine.

Dokončno so modernizirali predproge in fine proge v valjarni, postavili so potisno peč in elektrificirali grobo progo.

Izgradnja naprave za dodatno kurivo na mazut in plavžni plin pri SM peči je omogočila izdelavo kvalitetnih ogljikovih in nizko legiranih jekel, kar je pomenilonnov napredek v kvaliteti.

Pomembno prelomnico v proizvodnji pomeni začetek pridobivanja jekla in gredic, ulitih na moderni štirižilni avtomatski kontuirani napravi.

Prva prelomnica pa se je začela za štorsko železarno po letu 1960, saj so zgradili nove moderne obrate Štore II. Postavili so livarno modularne in sive litine z napravo za proizvodnjo kontinuirano litih profilov. Proizvodnja v obeh livarnah se je povečala na 40.000 ton na leto.

Nova valjarna je s tremi valjarskimi programi omogočila proizvodnjo 100.000 ton kvalitetnih valjarskih izdelkov na leto. Poleg tega so v tem času dogradili tudi obrat za hladno predelavo jekla. Obrat mehanske obdelave valjev in druge litine se je razvijal v skladu s potrebami domačega in tujega tržišča. Dejstvo, da je opremljen z modernimi stroji, mu zagotavlja največjo točnost dimenzij in kvaliteto obdelanih površin. Hkrati z izgradnjo novih proizvodnih obratov so zgradili tudi nov energetski obrat za njihovo oskrbovanje z energijo.

25 LET SAMOUPRAVLJANJA

Ko govorimo o razvoju železarne, se je treba vsekakor dotakniti še samoupravljanja.

Avtomatizirana valjarska proga je zelo izboljšala delovne pogoje

POMEMBNA PRELOMNICA PO LETU 1960

Tudi štorska železarna je čutila posledice druge svetovne vojne. Proizvodnja je bila med vojno skoraj v celoti ustavljena. Po letu 1945 pa se je začel pravi razvoj železarne. Novi polet, rojen v svobodi, je pripomogel k hitri obnovi porušene tovarne. Upornosti in velikemu trudu železarjev gre zahvala, da je bil obseg predvojne proizvodnje presežen že leta 1946, saj je 717 delavcev takrat proizvedlo že 21.635 ton surovega železa in jekla. V tedanjem obdobju so bila vsa prizadevanja delavcev usmerjena v izpolnjevanje planov, saj so bili njihovi proizvodi nujno potrebni za obnovo porušene domovine. Vse to je narekovalo povečanje proizvodnih zmogljivosti. Tako so podaljšali livarno, dve zastareli kupolki so zamenjali s tremi novimi. Dopolnili so tudi ostalo livarsko opremo. S proizvodnjo litoželeznih valjev je postala železarna prvi in edini proizvajalec tedaj povsem od uvoza odvisnega artikla, ki ga je potrebovala naša industrija, predvsem pa metalurgija. Ta proizvodnja je dala novo spodbudo za razširitev zmogljivosti za obdelavo valjev in druge litine.

Tako so zgradili nov obrat železarne elektroplavž vrste TH z ustrezajočo aglomeracijo, s čimer je bila zagotovljena surovinska baza za livarne. Prednost tega plavža pred drugimi visokimi pečmi je v tem, da lahko hitro menja svoj proizvodni program. V tej peči pridobivajo specialni grodelj v več različnih kvalitetah za pridobivanje modularne in druge visoko kvalitetne litine.

Kot smo že na začetku omenili, poteka letos četrt stoletja, odkar so železarji prevzeli tovarno v upravljanje. Potem ko je ljudska skupščina sprejela 27. junija leta 1950 temeljni zakon o delavskem samoupravljanju, so bile 6. septembra pred 24 leti prve volitve v delavski svet štorske železarne, 13. septembra, torej na jutrijšnji dan pred 25 leti pa se je le-ta sešel na prvo zasedanje. Na posebni proslavi, ki je bila 17. septembra omenjenega leta, so simbolično predali ključe tovarne v roke delavcev. S tem so bile postavljene pred nove organe in celoten kolektiv odgovorne in obsežne vsebinske družbene naloge.

V tovarni so si vseskozi prizadevali, da bi bilo samoupravljanje čimbolj neposredno, da bi prodrlo do slehernega delavca. Že 20. decembra leta 1960 so ustanovili prve obratne delavske svete, ki so imeli še po devet do dvanajst komisij. Tako je vsako mandatno obdobje sodelovalo v organih delavskega samoupravljanja več kot dvesto delavcev. Zato je preteklo obdobje predstavljalo veliko šolo samoupravljanja, saj je v četrt stoletja skoznjo šlo več kot tisoč članov kolektiva.

„Veliko je stvari, o katerih so razpravljali organi delavskega samoupravljanja v preteklem obdobju. Potrebna je bila velika zrelost kolektiva in zavest slehernega člana organov samoupravljanja, saj je šlo za pomembne življenjske odločitve," poudarjajo danes v železarni. Tako so leta 1961 sprejeli razvojni in investicijski program; julija 1969 sklep delavskega sveta o prehodu na 42-urni delavnik; septembra istega leta so se na referendumu odločili za združitev v združeno podjetje Slovenske železarne; 30. septembra je sledil svečan podpis sporazuma o združitvi;

ŠEST TOZD

V skladu z novimi ustavnimi dopolnili so tudi štorski železarji na zborih delovnih ljudi aprila 1973 sprejeli sklepe o ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela in organizaciji skupnih služb.

Železarno Štore danes sestavlja šest temeljnih organizacij združenega dela, ki so osnovne nosilke proizvodnega programa, planiranja in poslovne politike. Te so: proizvodnja 114 panoge, proizvodnja 117 panoge, energetika, gradbena in stanovanjska dejavnost, vzdrževanje in transport ter družbena prehrana in gostinstvo.

NAJVEČJI PROIZVAJALEC VALJEV

Vsi doseženi rezultati: 46.000 ton surovega železa, 74.000 ton surovega jekla, 102.000 ton jeklenih proizvodov, 26.000 ton vseh vrst litin in 2500 ton obdelanih valjev v letu 1974 upravičeno uvrščajo železarno med pomembne proizvajalce jekla, predvsem valjev in ulitkov.

Izdelki jekla so vgrajeni v mnoge proizvode naše industrije, izredno pomemben pa je tudi njihov izvoz. V železarni se namreč vse bolj usmerjajo na izvoz v države SEV in v države v razvoju. Visoko kvalitetne valje vseh vrst (železarna je danes namreč največji proizvajalec obdelanih litoželeznih valjev za potrebe črne in barvne metalurgije, gumarsko in drugo industrijo), obdelane na najbolj sodobnih strojih, ki smo jih morali še pred nekaj leti uvažati, uporabljajo valjarske proge vseh naših valjarn pa tudi mnoga druga tuga podjetja. Ulivki sive in modularne litine so vgrajeni v motorna vozila, traktorje, ladje.

Ob tradiciji, znanju in zavesti delavcev so vsi dosedanji uspehi rezultat sistematičnega povojnega razvoja, intezivnega investicijskega vlaganja v nove objekte in sodobno tehnologijo, stalne kontrole kvalitete proizvodov in skrbi za delavce tako glede njihovega strokovnega izpolnjevanja kot tudi počutja izven delovnega časa.

SKRB ZA DELAVCE

V železarni se dobro zavedajo, da je ob nenehni rasti proizvodnje in izboljševanju njene kvalitete izrednega pomena tudi počutje delavcev po delu. Zato so v zadnjem času posvetili kar največjo skrb gradnji stanovanj. V zvezi s tem je zanimiv podatek, da je železarna v več kot stoletnem obdobju, to je od nastanka prve kovačnice do konca druge svetovne vojne zgradila le 160 stanovanj ali 1,6 na leto. Takoj po osvoboditvi v dobrih štirih letih pa 65 stanovanj ali 16 na leto. Danes ima železarna okrog 700 stanovanj. Precej sredstev je namenila tudi za izgradnjo drugih objektov, kot na primer šol, športnih objektov, vrtcev, kulturni dom, komunalnih objektov. Skratka, železarna se je dobesedno stopila s krajem, kjer stoji.

Že leta 1961 so uvedli za delavce tople malice. Z izgradnjo novih obratov s tremi prostornimi kuhinjami in bifeji lahko zaposleni danes izbirajo med tremi obroki.

V železarni precej skrbi posvečajo tudi organiziranemu oddihu delavcev. Vsako leto lahko letuje v počitniškem domu na Rabu in domu železarjev na Teharjih okrog 600 članov kolektiva z družinami. Pa tudi počitniški dom na Svetini je še zlasti pozimi zalo zanimiv za oddih.

SREDNJEROČNI RAZVOJNI PROGRAM 1976-80

Štorski železarji pa so si smelo zastavili tudi razvojni program za prihodnje petletno obdobje. Glavni poudarek njihovega srednjeročnega programa je usmerjenost v proizvodnjo kvalitetnih in plemenitih jekel, njihove finalizacije ter povečano stopnjo obdelave drugih proizvodov. Vse to pa bodo dosegli z izgradnjo novih proizvodnih zmogljivosti, nadaljnjo modernizacijo tehnoloških procesov ter postopnim opuščanjem zastarelih in manj rentabilnih proizvodnih obratov. Sicer pa terja srednjeročni razvojni program uresničitev naslednjih ciljev:

Zaokrožiti morajo proizvodne in predelovalne zmogljivosti na področju jekla na takšne optimalne pogoje, ki bodo zmanjšali potrebno dobavo surovega jekla iz domačih ali tujih virov na minimum ter jo v celoti odpraviti. Osvojiti kvalitetno in dimenzijsko najkvalitetnejši in najbolj rentabilni proizvodni program valjanega jekla s širitvijo asortimanov vzmetnih jekel, specialnih gradbenih profilov in drugih profilov s povečanjem deleža vlečnega in brušenega jekla.

Prav tako predvidevajo rezširitev livarske proizvodne zmogljivosti na podlagi lastne surovinske baze z uporabo tekočega surovaga železa z uvajanjem sodobnejših tehnoloških procesov in povečanjem deleža modularne litine. Prav tako si bodo prizadevali zadržati ugoden trend mednarodne blagovne menjave ter si prizadevali za še večje sodelovanje z deželami v razvoju. Tudi v naslednjem petletnem obdobju ne bodo zanemarjali skrbi za delavčev družbeni standard, vso skrb pa bodo posvečali tudi varstvu narave in zaščiti okolja kot pomembnima pogojema za zdravo življenje in delo.

Proizvodnjo naj bi povečali na 210.000 ton surovaega jekla in 59.000 ton različnih ulitkov. Predvidevajo, da se bo celotni dohodek v

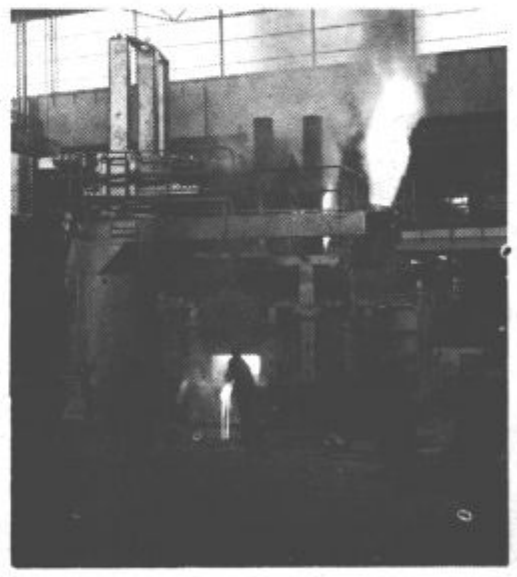

Z izgradnjo elektro jeklarne leta 1973 je bila povečana proizvodnja kvalitetnejših vrst jekel.

tem obdobju povečal od 1.091 milijonov dinarjev (predvidoma v tem letu) na 3.115 milijonov dinarjev v letu 1980, kjer je vključena tudi proizvodnja traktorjev. Že v letu 1978 naj bi se delež izvoza v celotni realizaciji povečal na 18,3 odstotka, medtem ko naj odpade sedaj 15,5 odstotka. Zaposlenost naj bi naraščala s povprečno stopnjo rasti 2,3 odstotka na leto, kar je nižje od republiške stopnje. Družbeni produkt pa naj bi se v predvidenem obdobju povečal za 95 odstotkov, na zaposlenega pa za 7,4 odstotka.

IZVOZ — GLAVNA USMERITEV

Pred letom se je tovarna usnja Šoštanj združila z Industrijo usnja Vrhnika, katero zdaj sestavlja sedem temeljnih organizacij združenega dela, med njimi tri usnjarne: šoštanjska, iz Šmartnega pri Litiji in Vrhnika. S 40 odstotki proizvodrje je to največ a grupacija te vrste v državi. Boljša delitev dela, skupno nastopanje na domačem in tujem tržišču, skupna finančna politika, skupna razvojna investicijska in kadrovska politika ter še zlasti skupno planiranje, vse to so odločilni razlogi, ki so vplivali na to, da je šoštanjska usnjarna, ki se je še pred tremi leti ubadali s precejšnjimi težavami, postala sestavni del vrhniške industrije.

Že pred združitvijo so podpisali z IU Vrhnika pogodbo o poslovno tehničnem sodelovanju, in sicer za proizvodnjo svinjskih kož. V letošnjem letu pa se je ta proizvodnja še povečala, tako da zdaj na mesec proizvedejo 115 tisoč krvadratnih metrov usnja in 50 ton podplatnega in tehničnega usnja. Sicer pa so v šoštanjski usnjarni kljub vsem težavam, ki pestijo naše gospodarstvo letos, zadovoljni s polletnim gospodarjem.

O tem smo se pogovarjali z direktorjem temeljne organi-

Matjaž Vouk

zacije združenega dela tovarne usnja Šoštanj Matjažem Voukom, diplomiranim inžinerjem.

„Rezultati poslovanja v prvih šestih mesecih letos so dokaj ugodni. Vrednost celotnega dohodka je znašala 92 milijonov dinarjev, ostanek dohodka pa dva milijona dinarjev pri 630 zaposlenih delavcih.

Veliko pozornost posvečamo tudi izvozu in ga dajemo na prvo mesto tako po kakovosti proizvodnje kot po rokih dobave. Bistveno več izvažamo kot uvažamo, saj se zavedamo, da je od tega odvisen naš obstoj. V prvem polletju smo izvozili za 1,8 milijona dolarjev izdelkov ali za 50 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Izvažamo izključno na konvertibilno tržišče."

Uspehi, ki so jih dosegli v prvem polletju, so rezultat dela in prizadevnosti vseh 630 delavcev. Tega se prav vsi dobro zavedajo. Dejstvo, da je kolektiv pokazal, da se zna v obdobju, ko je naše gospodarstvo v velikih težavah, stabilizacijsko obnašati, je najboljši porok, da bodo v prihodnje še bolje gospodarili.

Vse to pa ne pomeni, da se v šoštanjski usnjarni ne ukvarjajo s težavami.

„Precejšnje težave nastajajo v zvezi z oskrbo surovin, predvsem govejih kož iz uvoza, medtem ko pri svinjskih in junečjih kožah ni nobenih težav, ket jih dobivamo po meddržavni pogodbi s klirinškega področja. Uvoz govejih kož pa zadevajo novi gospodarski ukrepi za izboljšanje zunanjetrgovinske bilance. V ta namen so zvezni organi izdali odlok, po katerem lahko posamezna delovna organizacija v letošnjem letu uvaža surovine, reprodukcijski material in rezervne del v enaki vrednosti kot v letu 1974, s tem da letos poveča izvoz vrednostno najmanj za 20 odstotkov. V nasprotnem primeru se ji sredstva ustrezno zmanjšajo."

In kako v vaši temeljni organizaciji izpolnjujete to obvezo?

„V šestih mesecih letošnjega leta smo dosegli že 74 odstotkov lanskega izvoza. Glede na obvezno 20–odstotno povečanje, pa smo zadano nalogo izpolnili z 62 odstotki."

V tovarni usnja Šoštanj so že konec lanskega leta sestavili stabilizacijsko varčevalni program, ki je zajemal zlasti povečanje proizvodnje na račun produktivnosti, nadalje konkretne zadolžitve, kaj mora kdo narediti oziroma doseči, proizvajati, kakšna mora biti kvaliteta, izboljšanje delovne discipline, boljše izkoriščanje delovnega časa. Skratka, ta program je v največji meri angažiral vse delavce, družbenopolitične organizacije in strokovne službe v tovarni. Ko so ob koncu leta pregledali uspehe, so si zastavili tako imenovani akcijski program, ki je prav tako vseboval konkretne zadolžitve v obdobju enega kvartala.

„Med kvartalom realno sproti zasledujemo zadane naloge, na koncu posameznega kvartala pa ugotovimo, kaj smo dosegli in si na podlagi teh dosežkov zastavimo naloge za nadaljnje tri mesece."

Ob koncu našega pogovora smo direktorja IUV TOZD tovarna usnja Šoštanj Matjaža Vouka vprašali še o načrtih in željah?

„Glede na to, da sodimo med tiste organizacije, ki še nimajo urejene lastne družbene prehrane, bomo vse storili, da si že v letošnjem ali pa na začetku prihodnjega leta zgradimo obrat družbene prehrane, kjer bodo lahko naši delavci dobili malice in kosila. Tudi stanovanjsko Kar največjo skrb bodo tudi v prihodnje posvečali izobraževanju delavcev, stanovanj. V naslednjih letih pa bomo morali izboljšati tudi kadrovsko vprašanje."

Ob vsem tem pa se v šoštanjski usnjarni zavedajo, da brez poglobljenega samoupravljanja in kvalitetnega planiranja ne bo stabilizacije. Že letos nameravajo ustanoviti dve temeljni organizaciji združenega dela – proizvodnja usnja in konfekcije. Skrbijo tudi za dosledno obveščanje delavcev o vseh problemih prek njihovega glasila „Usnjar" in pa na sestankih sedmih samoupravnih jeder, ki jih sklicujejo po potrebi, najmanj pa enkrat na mesec. Kar največjo skrt bodo tudi v prihodnje posvečali izobraževanju delavcev, tako internemu za pridobitev kvalifikacije njihovih delavcev, kot prek delavske univerze.

Njihova velika želja pa je tudi, da bi se lotili, seveda po temeljiti predhodni analizi tržišča, izgradnje novega sodobnega obrata za proizvodnjo podplatnega usnja, s tem da bi celotno proizvodnjo doma finalizirali.

PRED IZIDOM »ZBORNIKA« IN »VODNIKA«

Prazniki slovenskih občin

Skupnost slovenskih občin bo izdala v novembru zbornik „Prazniki slovenskih občin". Posvečen bo trideseti obletnici zmage nad fašizmom.

Za pripravo tega zbornika je bil sklenjen poseben dogovor s skupščinami slovenskih občin in mesta Ljubljane. Avtorji so udeleženci NOB, poklicni zgodovinarji in raziskovalci. Poleg tega pa so pri pripravi in urejanju zbornika sodelovali tudi drugi znanstveni delavci in poseben uredniški odbor. Zbornik obsega poljudno strokoven opis vseh občinskih praznikov in praznik mesta Ljubljane. Avtorji pa so opisali tudi dogajanja pred in po dogodkih, ki so izbrani za občinski praznik. Tako so dali širši vpogled v zgodovino našega revolucionarnega gibanja in narodnoosvobodilne borbe.

Zbornik je pester mozaik dogodkov iz naše revolucionarne preteklosti, saj posega z opisi praznikov vse tja v čase protifašističnega boja v Marezigah v letu 1921, spopada revolucionarnega delavstva z orjunaši . . . formiranja prvih partizanskih enot, vse tja do osvoboditve in zadnjih bojev v drugi svetovni vojni na našem ozemlju.

To je prva publikacija pri nas, v kateri bodo predstavljeni vsi pomembni dogodki slovenskih občin. Na ta način obravnava in osvetljuje del naše revolucionarne zgodovine in s tem daje bogat prispevek k oživljanju tradicij narodnoosvobodilnega boja in revolucionarnega delavskega gibanja.

V zborniku ima svoje mesto tudi praznik občine Velenje. Tu je natančen popis dogodkov, ki so se zvrstili v noči med 7. in 8. oktobrom 1941, ko so partizani napadli Šoštanj. Opisano je tudi predvojno napredno gibanje v Šaleški dolini ter prve akcije partizanov na tem območju. Ob koncu je še nekaj podatkov občine Velenje, ki bi jih naj vsakdo poznal. To so podatki o površini in legi občine v slovenskem prostoru, o številu prebivalcev, o hitri industrializaciji ter glavnih gospodarskih dejavnostih in ustvarjenem narodnem dohodku v občini.

Vodnik Šaleške planinske poti

Zamisel o Šaleški planinski poti se je porodila že v začetku leta 1974 – in sicer ob 70-letnici šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva v Šoštanju in 25-letnici Planinskega društva Velenje.

V upravnem odboru PD Velenje so se dogovorili za izvajanje posameznih nalog in izvolili 7-člansko komisijo, ki je skrbela za določitev trase Šaleške planinske poti, njeno markiranje in izdajo dnevnika, značke ter vodnika.

Delo je potekalo v etapah; od januarja lani so urejevali pot, ki je bila odprta 10. oktobra 1974 v Šaleku, v počastitev praznika velenjske občine.

Šaleška planinska pot je dolga okrog 130 kilometrov, poteka pa po obrobju občin Velenje, Slovenj Gradec, Mozirje, Žalec in Celje. Ima 21 kontrolnih točk. Te so v planinskih postojankah, kmetijah, gostiščih in muzeju, kjer se lahko vpišete v knjige in dobite pečate. Pot je možno prehoditi v približno 33 urah.

Vsakdo, ki prehodi Šaleško planinsko pot in ima žige vseh kontrolnih točk, prejme značko. Od otvoritve poti pa do danes je PD Velenje prodalo že preko 1.100 dnevnikov, značko pa je prejello kar 87 planincev; največ jih je iz občine Velenje (65), po 6 iz Celja in Žalca, po 3 iz Ljubljane in Slovenj Gradca, po eden pa iz Kamnika, Ptuja, Maribora in Novega mesta.

Od lanskega poletja pripravljajo tudi vodnik po Šaleški planinski poti. Besedilo zanj je sestavila profesorica Danica Ževart iz Velenja, 20 perorisb, ki lepo popestrijo bogato vsebino, je izdelal Marjan Vodišek, večbarvni zemljevid pa je delo Franca Avberška.

Vodnik obsega nekaj pravil, kratek opis planinstva v Šaleški dolini in opis doline ter širši opis Šaleške planinske poti. Le-ta se deli na 5 poglavij: 1. Paški Kozjak, 2. Završe – Graška gora – Razbor, 3. Zavodnje – Šentvid – Bele vode, 4. Skorno – Paški vrhi – Gora Oljka in 5. Andraž – Velenje.

Vodnik se že tiska in bo kmalu izšel. Nabaviti ga bo moč pri PD Velenje in kasneje tudi v nekaterih poslovalnicah Mladinske knjige, cena pa bo znana ob izidu. PD Velenje ima na razpolago še dovolj dnevnikov (cena 10 din), ki jih lahko prav tako naročite pri društvu.

Vodstvo PD Velenje pričakuje, da bo po izidu vodnika pritegnila Šaleška planinska pot še več planincev iz vse Slovenije, saj to pot odlikuje mnogo zanimivosti s področja geologije, rastlinstva, zgodovine in etnologije, predvsem pa je znana po partizanskih krajih, naravnih lepotah ter čudovitih razgledih.

STOJAN SAJE

Manj besed in več discipliniranega dela

Zadnja leta je financiranje zdravstva že dokaj stabilno. Predvidevali so, da bo tako tudi v tekočem letu. Žal pa je to potekalo nekoliko drugače. Na republiški ravni so izračunali, koliko naj bi posamezna skupnost v tem letu porabila. Upoštevali pa niso programov posameznih skupnosti. To je dejansko kršenje pravic samoupravnih interesnih skupnosti, ki pa ga opravičujejo s tem, da gospodarski položaj nujno zahteva omejitev skupne in splošne porabe.

V naši regionalni zdravstveni skupnosti pa je produktivnost in rast družbenega proizvoda nad republiškim povprečjem in prav tako tudi število zaposlenih. Zaradi tega bi pri nižji prispevni stopnji izbrali več dohodkov, kot pa jih je izračunala SRS v višini enote republiške prispevne stopnje, seveda če zbrana sredstva ne bi bila limitirana, ampak bi po sprejeti prispevni stopnji nemoteno dotekala kot prejšnja leta.

V naši regionalni zdravstveni skupnosti bo nastalo zapleteno stanje. V nekaterih občinah imajo že sedaj primanjkljaj, ki pa se bo do konca leta lahko še povečal. Pojavi se vprašanje, kako daleč bo segala medobčinska solidarnost.

Po polletnem pregledu so ugotovili, da so precej brezskrbno trošili denar. V prihodnje se morajo bolj posvetiti staležu dela nezmožnih, ki je v zadnjem času nekoliko porastel, še bolj bodo skrbeli za higiensko tehnično varnost pri delu, na poti in vračanju z dela.

Vsi zavarovanci naj bi bili seznanjeni s temi težavami, da bi pripomogli k temu, da bi v drugem polletju spravili porabo v meje možnosti. Posebno velja to še za občini Radlje in Slovanj Gradec.

V naslednjem polletju bodo morali skrbneje gospodariti z odmerjenimi in družbeno določenimi sredstvi za naše zdravje. Trenutno stanje zahteva vso resnost, kar največjo usklajenost delovanja, zaostreno odgovornost vsakega posameznika. Terja čim manj besed pa toliko več discipliniranega, produktivnega dela.

Enakopravnejše zaposlovanje žensk

Za nami so časi, ko so bile ženske odrinjene od mnogih delovnih mest, češ da so ta le za moške. Danes zaposlovanje žensk predstavlja v celotnem kompleksu zaposlovanja posebno kategorijo, ki še izraziteje izstopa v sedanjem času, ko je povpraševanje po delavcih visoko.

Čeprav se je od lanskega polletnega povprečja zaposlenost žensk na območju velenjske skupnosti za zaposlovanje povečala za 10,1 odstotka, pa je njihova udeležba v celotni zaposlenosti s 36,2 odstotka še vedno pod republiškem povprečjem. Višja je le v občini Slovenj Gradec, zlasti zaradi bolj razvite kulturno-socialne dejavnosti. Število zaposlenih žensk je ostalo več ali manj nespremenjeno le v občini Dravograd, v ostalih občinah se je njihova zaposlenost povečala. Na to je vplivalo zlasti pomanjkanje moške delovne sile, katero je potrebno skoraj v celoti iskati na sosednjih območjih ali v drugih republikah.

Če primerjamo podatke preteklega leta, se je zaposlenost žensk relativno najbolj povečala v gozdarstvu in gradbeništvu, to pa sta področji, ki sta doslej veljali za popolnoma „moški", pa tudi v trgovini in gostinstvu, obrti in stanovanjsko-komunalnimi dejavnosti. Rečemo lahko, da zaposlovanje žensk v njihovem mednarodnem letu, na območju velenjske skupnosti za zaposlovanje kaže značilnosti enakopravnega zaposlovanja. Vprašanje njihove enakovredne vključitve v proizvodnjo ter pravice, ki iz tega izhajajo, je z našim samoupravnim sistemom sicer formalno urejeno, najbrž pa bo potrebno še nekaj časa, da se bo temu prilagodila tudi meselnost v delovnih organizacijah in bodo tako ustvarjeni tudi pogoji, ki so potrebni dobro dosežena tudi ustrezna produktivnost ženskega dela.

Če pravimo, da se zaposlene ženske še vedno ne vključujejo enakopravno v družbeno in politično življenje, potem je premalo tudi mednarodno leto žensk, ampak bo potrebno rešiti odprta vprašanja, ki jim to preprečujejo. Ta pa so predvsem: odpravljanje nočnega dela, možnost šolanja in usposabljanja med delom, urejeno stanovanjsko vprašanje in zagotovljeno otroško varstvo.

M. VOVK

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

OBVEŠČA IN PRIPOROČA,

da obiščete NOČNI BAR hotela PAKA in si ogledate nov barski spored, v katerem nastopajo:

- DUO BALATONIS (Madžarska) — metalec nožev in žongliranje v duetu
- MILICA KOVAČEVIČ — strip-tease
- DUO WALCZAK (Poljska) — plesni show
- Igra ansambel »DOMINANTA« iz Poljske.
- Kegljišče hotela »PAKA« posluje vsak dan od 10. do 2.30 ure, ob ponedeljkih in nedeljah od 10. do 1.30 ure.
- V RESTAVRACIJI »JEZERO« glasba vsak dan, ob torkih zaprto.

VABI VAS IN SE PRIPOROČA ZA OBISK HOTEL PAKA VELENJE.

izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

- Z reaktivnim letalom DC-9 vas vabimo v ISTANBUL na zanimive in pestre 3 ali 4-dnevne izlete: 25. septembra, 27. septembra, 30. septembra in 2. oktobra.
- 4-dnevno potovanje 25. septembra v MANNHEIM.
- 3-dnevno potovanje z avtobusom 26. septembra na tradicionalno bavarsko prireditev »OKTOBERFEST« v MÜNCHEN.
- 4. oktober – ogled Graškega velesejma.
- 5., 12., 19., 26. oktobra vas vabimo na 8-dnevna letalska potovanja v GRČIJO.

Prijave sprejemajo poslovalnice: CELJE, ŽALEC, VELENJE, MOZIRJE.

PRIJAVITE SE, NE BO VAM ŽAL!

OBVESTILO

Obveščamo otroke, stare 5, 6, 7 let, da se bodo v sredo, 17. 9. 1975, ob 16. uri pričele »Ure pravljic«.

Pridite vsi, ki radi poslušate pravljice.

KNJIŽNICA VELENJE

Odbor za združeno delo pri

LOTERIJSKEM ZAVODU SLOVENIJE
LJUBLJANA, Titova 1/I

objavlja
prosto delovno mesto

– PRODAJALCA I
v poslovnem mestu v Velenju

POGOJI:

- šola za blagovni promet in 1 leto delovne prakse ali
- osemletna osnovna šola in 5 let delovne prakse

Za to delovno mesto je določeno poskusno delo, ki traja 90 dni.

Delo se združuje za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o šolski izobrazbi v roku 10 dni na gornji naslov.

RAZPIS

Komisija za medsebojna razmerja pri OZD

»GORENJE – LESNA«
lesna industrija p. o. Šoštanj

razpisuje prosto delovno mesto za

VODJO NABAVE

Poleg splošnih mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima višjo ali srednjo izobrazbo ekonomsko-komercialne ali tehnične smeri in 2, oziroma 5 let delovnih izkušenj na področju nabave
- aktivno znanje enega svetovnega jezika
- vozniški izpit B kategorije in zaželen C kategorije.

Družinsko stanovanje zagotovljeno konec leta 1976.

Kandidati naj pošljejo prijave s potrebnimi dokazili in kratkim opisom dosedanjega dela na naslov: »GORENJE – LESNA« – Komisija za medsebojna razmerja, Trg svobode 12, 63325 Šoštanj.

Delovna organizacija
»Gostinsko podjetje PAKA Velenje«

razpisuje po sklepu delavskega sveta zaradi reelekcije
prosto delovno mesto

RAČUNOVODJE

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. a) višja šolska izobrazba z najmanj tremi leti delovnih izkušenj pri samostojnem vodenju računovodstva
   b) srednja šolska izobrazba z najmanj pet leti delovnih izkušenj pri samostojnem vodenju računovodstva
   c) nižja šolska izobrazba z najmanj deset let delovnih izkušenj pri samostojnem vodenju računovodstva
2. znanje nemškega jezika in obvladanje strojepisja
3. poskusno delo 90 dni.

Rok za prijavo po razpisu je 15 dni po objavi v časopisu.

Prijavo pošljite na naslov: Gostinsko podjetje PAKA Velenje, Rudarska 1 (razpisna komisija).

OBVESTILO

KOC — TOZD komunala — delovna enota rekreacijski center obvešča, da bo zimski bazen s savno odprt od 15. septembra dalje, vsak dan od 7. do 21. ure.

ZA OBISK SE PRIPOROČAMO.

● **SPREJET PROGRAM DELA OBČINSKE KONFERENCE IN KOMITEJA OBČINSKE KONFERENCE ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENJ GRADEC:**

Razgibano drugo polletje

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec je sprejel okvirni program dela Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec in komiteja Občinske konference ZK Slovenj Gradec za letošnje drugo polletje.

Do konca leta se bo sešla Občinska konferenca Zveze komunistov Slovenj Gradec predvidoma na dveh sejah. **Oktobra** bo obravnavala gradivo za 5. sejo Centralnega komiteja ZK Slovenije o organiziranosti in delovanju Zveze komunistov po VII. kongresu Zveze komunistov Slovenije in X. kongresu Zveze komunistov Jugoslavije. Na **decembrski** seji pa bodo ocenili uveljavljanje ustavnih določil v samoupravnih interesnih skupnostih in krajevnih skupnostih Mislinjske doline.

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec se bo v mesecu **septembru** sestal na dveh sejah ter spregovoril o aktivnosti cerkve in pojavih klerikalizma v občini ter obravnaval osnutek predloga srednjeročnega načrta razvoja občine. **Oktobra** bodo na sejah komiteja ocenili program koordinacijskega odbora Socialistične zveze za uveljavljanje celodnevne šole v Mislinjski dolini ter pregledali uresničevanje r solucije 3. seje Konference Z ze komunistov Slovenije o b Zveze komunistov za soci stično usmerjenost in aktiv udeležbo mlade generacije razvoju samoupravne soci stične družbe v občini Slov Gradec ter sklepov Izvršne komiteja Predsedstva ZK S venije za uresničevanje te re lucije.

Novembra bodo, kot dolo okvirni delovni načrt, oceni rezultate gospodarjenja v r dobju januar – september 19 ter družbenopolitično aktivno za uresničevanje ciljev družb noekonomske politike v le 1975 ter prizadevanja za po zovanje v kmetijstvu in gradb ništvu. Pregledali in ocenili bodo še delo komisije za ug tavljanje izvora premoženja občinski skupščini ter d inšpekcijskih služb v občini.

Na zadnji seji v tem le decembra, pa bo Komite O činske konference Zveze ko nistov Slovenj Gradec pred doma ocenil uresničeva družbenega dogovora o kadr ski politiki v občini.

● **POMEMBNI USPEHI SLOVENJGRAŠKE PODRUŽNICE LJUBLJANSKE BANKE:**

Le še tisoč zaposlenih prejema OD v kuverti

V občinah koroške regije so že pred časom spoznali prednosti, ki jih daje izplačevanje osebnih dohodkov zaposlenih na hranilne knjižice oziroma tekoče račune. Zato ob uveljavljanju predpisa Zveznega sekretariata za financie o prehodu na novi način izplačevanja osebnih dohodkov, to je na hranilne knjižice oziroma tekoče račune, ki je v pripravi, težav ne bo. Pričakovati je mogoče, da bodo že pred uveljavitvijo predpisa vsi zaposleni v občinah koroške regije prejemali osebne dohodke na hranilne knjižice oziroma tekoče račune.

Na območju podružnice Ljubljanske banke v Slovenj Gradcu, ki deluje na področju občin Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec, zdaj že prejema osebne dohodke na hranilne knjižice oziroma tekoče račune nad 21.500 zaposlenih. Za izplačevanje osebnih dohodkov na tekoče račune so se odločili v 3 delovnih organizacijah (Podružnica Ljubljanske banke, Šolski center, Nama Slovenj Gradec), v 133 pa za izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Ponekod nakazujejo na hranilne knjižice del osebnih dohodkov, drugod pa osebne dohodke v celoti. V občini koroške regije prejema osebne dohodke po starem, to je v kuvertah, samo še okrog 1.000 delavcev, zaposlenih v manjših delovnih organizacijah.

Ljubljanska banka, podružnica Slovenj Gradec, je organizacijam združenega dela iz Dravske, Mežiške in Mislinjske doline odobrila več kratkoročnih posojil iz dodatno privarčevanih sredstev občanov za obratna sredstva ter za nekatere druge namene. Sicer pa si slovenjgraška podružnica Ljubljanske banke prizadeva, da bi poslovanje kar najbolj približala občanom. V zadnjih letih so uredili nove bančne prostore v Črni na Koroškem, Mežici, Dravogradu, na Muti in v Mislinji. Ko bo odprta še bančna agencija v Vuzenici v Dravski dolini, bodo pravzaprav že vsa večja urbana naselja območja vključena v mrežo poslovnih organizacijskih enot slovenjgraške podružnice Ljubljanske banke.

In da bi poslovanje resnično kar najbolj približali občanom, so že več mesecev enote Ljubljanske banke v občinah koroške regije odprte vse dni v tednu, od ponedeljka do petka od 7,00 do 18,00, ob sobotah pa od 8,00 do 12,00.

NOVO V VELENJU

SALON 100

● **V BANKI VELENJE**

Spremenjen delovni čas

Samostojni oddelek stanovanjsko komunalnega kreditiranja podružnice Ljubljanske banke Velenje je pričel s prvim septembrom delati vsak dan razen sobote, neprekinjeno od 7. do 18. ure.

V tem času lahko graditelji predložijo vso dokumentacijo, ki je potrebna za sklenitev posojilnih pogodb, podpišejo pogodbo iz likvidacije računa. Dobijo lahko tudi vse informacije v zvezi s kreditiranjem stanovanjske izgradnje, o načinu in možnostih varčevanja za stanovanje oziroma gradnjo stanovanjskih hiš na osnovi dinarskega varčevanja in vezave deviznih sredstev.

S tem želijo graditeljem omogočiti, da predložijo dokumentacijo takrat, ko imajo čas.

Friderik Ferme

V torek, 2.9.1975, je žalostna vest šinila po žicah telefona. Sporočilo je bilo kratke Friderik FERME je mrtev – ponesrečil se je na delu. Vs ki smo to slišali, nas je zapekl v prsih. Nismo mogli dojeti, naš Friderik je mrtev, kako s je moglo to zgoditi, zgoditi sodelavcu, ki že 10 let „Vegradom“ gradi stanovanj po vsej Jugoslaviji, ki že 10 let premaguje zahrbtne pasti in nevarnosti, ki jih je v gradbeništvu nič koliko. Morali smo se sprijazniti s kruto resnico in urediti vse, kar je bilo potrebno.

Pokojni Friderik FERME je bil rojen 5.7.1932 v Jelšah, občina Šmarje. Po poklicu KV čevljar se je priučil za strojnika gradbene mehanizacije. Do 1.1.1975 je bil zaposlen v Gradbeniku Laško. Ko se je to podjetje priključilo k Vegradu, je prišel z njim tudi Friderik. Bil je vseskozi vesten in pošten delavec. Lani je bil nagrajen za 10-letno marljivo in ustvarjalno delo.

Friderik je bil dober družinski oče in mož. Zapustil je ženo Jožefo in sina Jožeta. Članom družine in sorodstvu izrekamo sožalje. Sodelavci Vegrada ga bomo ohranili v trajnem spominu!

Čimprej v drugo fazo stabilizacijskih prizadevanj

Na razširjeni seji, ki je bila v Slovenj gradcu, je Medobčinski svet Zveze komunistov za Koroško ocenil gospodarjenje združenega dela štirih koroških občin v letošnjem prvem polletju ter akcijo za uresničevanje ciljev družbenoekonomske politike v letošnjem letu. Seje se je udeležil tudi predsednik komisije za družbenoekonomske odnose Centralnega komiteja ZK Slovenije Miran Potrč.

Zahvaljujoč se zlasti še koroškim železarjem so polletni dosežki združenega dela štirih koroških občin ugodnejši, kot jih je v prvem polletju v poprečju doseglo slovensko gospodarstvo. Kljub temu se je precej temeljnih in drugih organizacij združenega d la vključilo v prizadevanja za gospodarsko stabilizacijo, pa čeprav prenekatera delovna skupnost še zmeraj stoji ob strani.

Zdaj, ko je združeno delo občin koroške regije izdelalo stabilizacijske programe, čeprav jih bo treba še precej dopolniti, bo čimprej treba preiti v drugo fazo stabilizacijskih prizadevanj. Naloge, zapisane v programe, bo treba kar najbolj dosledno uresničevati. Čimprej pa bodo morale priti do stabilizacijskih programov tudi samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti ter zavodi in ustanove, saj ni delovne organizacije oziroma delovnega mesta, kjer ne bi bilo mogoče kaj prihraniti ali izboljšati poslovanje.

Na zadnji razširjeni seji je Medobčinski svet Zveze komunistov za Koroško opozoril vse osnovne organizacije Zveze komunistov, d8 morajo v prihodnje vsak mesec pregledati uresničevanje stabilizacijskih programov, občinske skupščine pa naj bi na prvih zasedanjih pregledale, kako je z uresničevanjem občinskih stabilizacijskih programov.

LOVSKA DRUŽINA ŠKALE PONAVLJA PRIREDITEV

Zaradi slabega vremena ponavljamo lovsko prireditev v nedeljo, 14. septembra ob 14. uri popoldne pri Miklavžu v Škalah. Na razpolago bodo lovske specialitete in dobre pijače. Svojo srečo boste lahko preizkusili pri streljanju koštruna in bogatem srečolovu. Zabaval vas bo ansambel Šalej.

VLJUDNO VABLJENI!

ŠPORT

Uspelo tekmovanje v Velenju

Na stadionu ob jezeru je bilo tekmovanje atletov v okviru IX. kriterija mest II. skupine. Sodelovale so moške in ženske ekipe 10 slovenskih mest.

V moški konkurenci so imeli največ uspeha atleti Velenja, ki so ekipno zmagali s precejšnjo prednostjo pred ostalimi. Med ženskami so Novomeščanke bile boljše od atletinj iz Ptuja le za 2 točki.

V posameznih panogah so Velenjčani zmagali v vseh tekaških disciplinah in to Carli na 100 m, Obal na 400 m, Hojan na 1500 m, Bolek na 3000 m in štafeta 4 x 100 m.

Sodniški zbor domačega atletskega kluba je tekmovanje zelo dobro izvedel.

Rezultati:

Moški – 100 m: 1. Carli Srčan (Vel.) 11,5, 2. Stanko Golob (M.Sob.) 12,0, 3. Peter Legat (K.gorica) 12,0 – 400 m: 1. Štefan Obal (Vel.) 50,9, 2. Marjan Fortin (Ravne) 53,5, Avgust Čoter (Podnart) 53,8 – 1500 m: Edo Hojan (Vel.) 4:0, 7,0, 2. Jože Nabernik (Ravne) 4:15,4, 3. Igor Peternel (M.Sob.) 4:18,3 – 3000 m: 1. Milan Balek (Vel.) 8:41,8, 2. Mirko Štruc (Ravne) 9:0,2,6, 3. Alojz Flisar (M.Sob.) 9:38,5 – štafeta 4 X 100 m: 1. Velenje 45,0, 2. Koper 46,9, 3. Kamna gorica 4,0 – daljina: 1. Bonaj Savli (Tolmin) 6,47 m, 2. Janez Potočnik (Kamna gorica) 6,25, 3. Boris Režak (Vel.) 6,25 m – višina: 1. Mirko Kavčič (Koper) 180 cm, 2. Rudi Černuta (Tolmin) 180 cm, 3. Miha Torkar (K. gorica) 175 cm – krogla: 1. Stane Juh (Trbovlje) 12,47 m, 2. Alojz Bole (Vel.) 11,92 m, 3. Peter Plaharner (Tolmin) 11,76 m – kopje: 1. Mirko Šolar (K. gorica) 56,75 m, 2. Viljem Klančar (Koper) 55,65 m, 3. Franci Rošar (Vel.) 55,02 m.

EKIPNO:

1. Velenje 59 točk, 2. K. gorica 43 točk, 3. Ravne 36 točk, 4. Koper 32 točk, 5. M. Sobota 28,5 točk, 6. Tolmin 27,5 točk, 7. Podnart 22 točk, 8. Trbovlje 21 točk.

ŽENSKE – 100 m: 1. Leja Jesenovec (Kranj) 12,8, 2. Vesna Zaletel (Novo Mesto) 12,9, 3. Tatjana Butalen (Ptuj) 12,9 – 400 m: 1. Nada Šober (Ravne) 57,8, 2. Alenka Šolar (Ptuj) 60,6, 4. Alenka Reja (Kranj) 62,1 – 4 x 100 m: 1. Ptuj 52,4, 2. Novo mesto 53,0, 3. Ravne 53,1 – daljina: 1. Hočevar (Tolmin) 5,14 m, 2. Nevenka Rihar (N. mesto) 4,84 m, 3. Zorka Vičar (Ptuj) 4,59 m – višina: 1. Vesna Pečar (N. mesto) 155 cm, 2. Marina Fili (Tolmin) 150 cm, 3. Majda Širec (Ptuj) 140 cm – krogla: 1. Lučka Pavlič (N. mesto) 9,25 m, 2. Zvonka Papler (Podnart) 9,07 m, 3. Miša Zorko (Ptuj) 8,99 m – disk: 1. Irena Petek (Ptuj) 26,45 m, 2. Joli Valentič (N. mesto) 23,92 m, 3. Terezija Beke (Kranj) 20,92 m.

EKIPNO:

1. Novo mesto 49 točk, 2. Ptuj 47 točk, 3. Ravne 35 točk, 4. Kranj 34 točk, 5. Tolmin 30 točk, 6. M. Sobota 21 točk, 7. Podnart 20 in 8. Trbovlje 4 točke.

Druga zmaga

Po visokem porazu v Mariboru so nogometaši Šmartnega na domačem terenu ponovno dosegli lepo zmago in dve pomembni točki. Premagali so Ilirijo iz Ljubljane z rezultatom 3:0 (1:0). Po nezanimivem začetku v prvem polčasu so Šmarčani prevzeli rahlo pobudo, vendar si izrazito lepih priložnosti niso uspeli pripraviti. Najzrelejšo je imel Žalig, toda njegov strel iz bližine je šel mimo vrat. Tik pred koncem prvega dela igre je Hriberniku po predložku Pokleke uspelo povesti Šmartno v vodstvo. Drugi polčas pa je v celoti minil v znamenju Šmartnega. Neprestano so nevarno napadli, tako da je odlični vratar gostov imel polne roke dela. Toda že v 62. minuti je moral drugič pobrati žogo iz mreže, potem ko je po lepem prodoru A. Podgorška Benetek dosegel drugi zadetek. Tudi po tem zadetku so igralci Šmartnega nadaljevali z nevarnim obleganjem nasprotnikovih vrat in deset minut pred koncem srečanja je Kompan z lepim strelom z dvajsetih metrov postavil končen rezultat.

ŠMARTNO: I. Pogdoršek, A. Podgoršek, Pokleka, Hanžekovič, F. Podgoršek, Kompan, Benetek, Žalig, Hribernik, Prašnikar, Omladič.

Tudi ostala dva slovenska ligaša iz Šmartnega sta dosegla poln izkupiček. Mladinci, ki nastopajo v VCNL, so visoko porazili ekipo Pece iz Črne na Koroškem z rezultatom 14:0.

Najbolj pa so vsekakor presenetile rokometašice, ki so v Izoli premagale tamkajšnjo ekipo, lanskoletnega viceprvaka v tej ligi, 14:9.

Največ zadetkov za Šmartno so dosegle F. Kolenc 8 ter Jeraj 3, Gril in Šmerc 2.

J. KRAJNC

STE ŽE SLIŠALI ZA RADIO VELENJE?

Vaše sprejemnike naravnajte vsak četrtek ob 15,30 na UKV frekvenco 88,9 megahercev. Prihodnji teden pa bomo spored Radia Velenje prenašali tudi ob nedeljah.

In še nečesa ne pozabite!

Vaše domače, sorodnike, prijatelje in znance razvedrite s čestitko po vaših željah. Radio Velenje ima oddajo „Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo". Čestitke za to oddajo lahko naročite na upravi Našega časa, v Velenju, Titov trg 2. Vsaka predvajana čestitka, ki je spremljana z glasbo po vaši izbiri, stane 70 dinarjev.

Skromna zmaga Rudarja

Nogometaši velenjskega Rudarja so v drugem kolu VCNL zmagali v Rakičanu proti domačim nogometašem z rezultatom 1:0 (1:0).

Velenjčani so se na začetku tekme dosegli vodeči in obenem zmagoviti zadetek. Gol je dosegel Šmit iz prostega strela. Domačini so se ves čas srečanja prizadevali, da bi izenačili, vendar jim to ni uspelo, saj so le redkokdaj obkrožili vrsto gostov. Premoči na igrišču pa Velenjčani niso znali kronati z zadetkom.

Rudar – Blagus, Oljača, D. Frangeš, Povov, Hudarin, R. Frangeš, Šmit, Tatalovič, Nedeljkovič, Topčič, Žolger.

Na lestvici vodi Branik iz Maribora s 4 točkami, Rudar pa je drugi z istim številom točk, kolikor jih ima tudi tretjeuvrščena Nafta iz Lendave.

Poraz Elektre

V nadaljevanju košarkarske lige I. B so košarkarji iz Šoštanja igrali v Slovenskih Konjicah proti domačemu Konusu in izgubili z rezultatom 75:69 (39:26). Domačini so uspeli zaustaviti najboljšega strelca Šoštanjčanov Jeriča in tako zmagati. Koše za Elektro so dosegli: Polovšak 23, Breznik 22, Jerič 8, Kristan 6, Hliš in Koren 4 in Fursb 2. Na lestvici je Elektro četrti z 20 točkami.

Poraz Velenjčank

Rokometašice Velenja so v prvi tekmi slovenske lige izgubile srečanje z ekipo Alplesa iz Železnikov z visokim rezultatom 26:7 (10:4). Mlade neizkušene domačinke se niso mogle bolje zoperstaviti boljšim gostjam, ki so brez težav dosegale zadatke. Za domačinke je največ golov dosegla Podpečanova 5.

Prva zmaga Šmarčank

V prvem kolu republiške rokometne lige za ženske letos prvič sodelujeta dve ekipi velenjske občine – ekipa Velenja, ki po enoletnem tekmovanju v II. zvezni ligi igra ponovno v slovenski ligi in novinke v ligi rokometašice iz Šmartnega ob Paki.

V prvem medsebojnem obračunu so Šmarčanke v Izoli premagale domače rokometašice z rezultatom 14:9 (5:7). To je vsekakor spodbuden uspeh mladih igralk iz Šmartnega, ki so z dobro in borbeno igro osvojile prvič dve točki v slovenski ligi.

Gole so dosegle F. Kolenc 8, Jeraj 3, Šmerc 2 in Gril enega.

Velenjski rokometaši zmagali

V tekmovanju v štajerski rokometni coni so rokometaši Velenja premagali ekipo Šmartno pri Slovenj Gradcu z rezultatom 24:21 (13:10).

V razburljivem srečanju so več uspeha imeli domačini, za katere so največ golov dosegli J. Silovšek 5, Javornik 9, Klemenčič 4 in Chromy 3.

Tretji na državnem prvenstvu

Mladi strelci s serijsko pištolo družine „Mrož" iz Velenja so na državnem prvenstvu v Zagrebu osvojili obličnо tretje mesto, za ekipo Zagreba in Sarajeva z rezultatom 1519 krogov.

Med posamezniki so Velenjčani osvojili 5. mesto Vinko Trinkavs 538, 6. Jože Detlbah 528 in 12. Robert Borovnik 453 krogov.

Med člani posamezno sta se izkazala tudi Jure Mogilnicki 497 krogov 3. mesto in Hinko Bola 20. mesto 490 krogov.

To je doslej največji uspeh velenjskih strelcev s pištolo na državnem prvenstvu.

J. Angelo prvak

V Kranju je bilo republiško prvenstvo invalidov v atletiki. Sodelovalo je več kot 50 invalidov različnih kategorij invalidnosti. Tekmovanje je organizirala zveza za rekreacijo in šport invalidov Slovenije.

V atletskem peteroboju je zmagal član velenjskega invalidskega športnega društva Jože Angelo in tako postal absolutni republiški prvak s skupnim številom 3945 točk. Dosegel je naslednje rezultate: tek 60 m 8,2, 100 m 31,2, 400 m 64,0, skok v daljavo 486, in skok v daljavo z mesta 221. Jože Angelo si je priboril pravico nastopa na državnem prvenstvu, kjer se bo potegoval tudi za izpolnitev norme za nastop na olimpijskih igrah za invalide v Torontu.

Uspešni Šoštanjčani

Rokometaši Šoštanja so v prvem kolu tekmovanja slovenske rokometne lige doma premagali ekipo Mlinotesta iz Ajdovščine z rezultatom 31:19 (11:8). Gostje so bili enakovreden nasprotnik le v prvih minutah igre, nato pa so jih Šoštanjčani povsem nadigrali in zasluženo zmagali z visokim rezultatom.

Gole so dosegli: Kompan 9, Melanšek 6, Skornšek 4, Metličar in Vačovnik II 3, Vačovnik I in Bulik po 2 ter Lesjak in Slatinšek enega.

poroke

– Jože PETKOVNIK, roj. 1952, strojni ključavničar iz Florjana in Marija JEŽOVNIK, roj. 1955, vzgojiteljica iz Florjana

– Marjan GOLUB, roj. 1954, traktorist iz Skorna pri Šoštanju in Marjanca POZNIČ roj. 1955, bol. strežnica iz Topolšice

– Marjan POCJAT, roj. 1950, pleskar iz Šoštanja, Cesta talcev in Frančiška GLAVNIK, roj. 1957, delavka iz Velikaga vrha

– Feliks GALINEC, roj. 1950, strojnik iz Skornega pri Šoštanju in Marija JUVAN, roj. 1954, delavka iz Skornega pri Šoštanju

– Stanislav ŠTEFANIČ, roj. 1948, rudar iz Velenja, Jenkova c. in Elizabeta NAPOTNIK, roj. 1951, delavka iz Gaberk

– Ivan SEVŠEK, roj. 1949, dipl. inženir strojništva iz Razgorja in Zvonka SKOK, roj. 1951, dipl. psiholog iz Florjana

– Leon ČAMLEK, roj. 1946, kemijski tehnik iz Podkraja pri Velenju in Frančiška LOČNIKAR, roj. 1949, delavka iz Velenja, Šlandrova c.

– Vinko DREV, roj. 1950, šofer iz Lokovice in Darinka KRAJNC, roj. 1950, delavka iz Paškega Kozjaka

– Igor LEMPL, roj. 1954, elektrotehnik iz Konovega in Tatjana ŽOHAR, roj. 1957, študent medicine iz Šentilja

– Srečko ROŽIČ, roj. 1949, strojni ključavničar iz Pake pri Velenju in Zlatka RAVNJAK, roj. 1955, tehnični risar iz Velenja, Kidričeva c.

– Drago RIBIČ, roj. 1952, prodajalec iz Konovega in Majdica KAŠMAN, roj. 1953, prodajalka iz Konovega

– Maksimiljan ANDERLIČ, roj. 1952, strojni ključavničar iz Celja in Zlatica KOLARIČ, roj. 1956, frizerka iz Velenja, Tomšičeva c.

– Martin DREV, roj. 1952, delavec iz Velenja, Tomšičeva c. in Vera DORDIČ, roj. 1955, delavka iz Podgorja

– Anton GRUDNIK, roj. 1949, strojni ključavničar iz Plešivca in Anica KOREN, roj. 1952, delavka iz Topolšice

– Venčeslav GAJST, roj. 1953, obratni ključavničar iz Velenja, Šaleška c. in Ana MERKŠA, roj. 1951, delavka iz Velenja, Šaleška c.

– Peter LEVER, roj. 1951, elektromonter iz Šmartnega ob Dreti in Irma JEŽOVNIK, roj. 1955, delavna na IBM iz Paške vasi

– Franc VETERNIK, roj. 1950, šofer iz Zavodenj in Ivanka JELEN, roj. 1952, delavka iz Šentvida pri Zavodnjah

– Mihael KORTNIK, roj. 1952, orodjar iz Šoštanja, Primorska c. Božidarka VRABIČ, roj. 1955, študent iz Skorna pri Šoštanju

– Drago MARKUS, roj. 1950, šofer iz Šoštanja, M. Gubca 5 in Danijela MELANŠEK, roj. 1949, labor. tehnik iz Velenja, Aškarčeva c.

– Vojko ZEGA, roj. 1953, elektronski tehnik iz Velenja, Prešernova 14 in Marta DOKIČ, roj. 1953, ekonomski tehnik iz Zagreba

– Alojz LESKOŠEK, roj. 1947, strugarski mojster iz Velikega vrha in Blaženka MIHALJEVIČ, roj. 1953, delavka iz Velikega vrha

– Stojan GRUBELNIK, roj. 1949, kopač iz Velenja, Jurčičeva in Marija MOLIČNIK, roj. 1953, delavka iz Velenja, Jurčičeva

– Anton BELAJ, roj. 1951, elektrikar iz Velenja, Cesta na Selo iz Tatjana ŠUHA, roj. 1954, sanitarni tehnik iz Velenja, Efenkova c.

– Franc JERENEC, roj. 1953, delavec iz Bevč in Eva GOLČMAN, roj. 1954, delavka iz Bevč

– Mirko PUKŠIČ, roj. 1941, natakar iz Velenja, Prešernova c. in Jožica VETRIH, roj. 1954, prodajalka iz Pake pri Velenju

– Dušan KOVAČIČ, roj. 1954, strojni ključavničar iz Podgorja in Vera KRPIČ, roj. 1956, delavka iz Podgorja

– Janko LUKNER, roj. 1953, študent iz Velenja, Cesta pod parkom in Tatjana GOLOB, roj. 1954, vzgojiteljica iz Pesja

– Osman DŽANIČ, roj. 1953, ključavničar iz Velenja, Šlandrova c. in Farzila TURSUNOVIČ, roj. 1957, delavka iz Velenja, Šlandrova c.

– Ramiz MUSTAFIČ, roj. 1952, rudar iz Velenja, Efenkova c. in Čerima HALILOVIČ, roj. 1950, delavka iz Velenja, Šlandrova c.

– Boris SUŠEC, roj. 1952, mesar iz Velenja, Ljubljanska c. in Silva TERŽAN, roj. 1956, prodajalka iz Velenja, Jurčičeva c.

– Anton PERNAT, roj. 1949, ključavničar iz Maribora in Marina ZBICAJNIK, roj. 1955, ekonomski tehnik iz Velenja, Jenkova c.

Smrti

– Julijan LORGER, soc. podpiranec iz Šoštanja, Šlandrova 6, star 75 let

– Alojzij LEŠNIK, upokojenec iz Šoštanja, Koroška c. 21, star 79 let

– Jože STROPNIK, kmetovalec iz Topolšice 189, star 70 let

– Frančišek JEREB, kmetovalec iz Lipe pri Frankolovem, star 65 let

– Franc FEMIH, upokojenec iz Goriške 12, star 64 let

– Roza AMBROŽ, kmetovalka iz Žič 33, stara 52 let

– Anton ZAVRŠNIK, upokojenec iz Pariželj 4, star 71 let

– Jožefa VEDENIK, upokojenka iz Trnovelj 121, stara 88 let

– Silvester KOMPAN, krojač iz Celja Malgajeva 2, star 57 let

– Franc ŠUMAK, upokojenec iz Sodne vasi št. 11, star 73 let

– Jožef ŠUNKO, upokojenec iz Celja, Ipavčeva 2, star 72 let

– Neža KREMAK, delavka iz Ljubljane, Pod Skalco, stara 46 let

– Rudolf ŠEŠKO, inv. upokojenec iz Vodic, št. 2, star 76 let

– Rozalija ANDRONJA, upokojenka iz Vinske gore 5, stara 84 let

– Vera ŽUNIČ, soc. podpiranka iz Virštanja št. 11, stara 54 let

– Jernej MOHORKO, upokojenec iz Zg. Hudinje št. 38, star 73 let

– Franc KUDER, upokojenec iz Vrbja 97, star 63 let

– Anton KRAŠOVEC, delavec iz Štor 75, star 49 let

– Antonija MUMEL, upokojenka iz Celja, Zidanškova 23, stara 76 let

– Avgust JAGRIČ, upokojenec iz Ješovca št. 26, star 63 let

– Karl PAVŠEK, kmetovalec iz Podgore št. 14, star 65 let

– Veronika Movh, gospodinja iz Velenja, Šlandrova c. št. 2/a, stara 59 let

– Frančiška ROPOTAR, druž. upokojenka iz Velenja, Koroška c. št. 40, stara 76 let

– Jurij OPREŠNIK, soc. podpiranec iz Pake pri Velenju št. 60, star 70 let

mali oglasi

PRODAM

Leseno uto, novo montažno za garažo ali gradnje ter gradbeni les, poceni proda Foto Pajk Velenje, Celjska 47.

Opel rekord, spredaj levo udarjen, drugače zelo dobro ohranjen, poceni proda Foto Pajk, Velenje, Celjska 47.

ZAPOSLITEV

Žensko srednjih let, lahko mlajša upokojenka, sprejmemo za lažja gospodinjska dela k tričlanski družini. Lahko tudi samo za 8 ur dnevno. Ostalo po dogovoru. Grobelnik Stanko, Bračičeva 2, Velenje.

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL Velenje – Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo – Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p. p. 89, telefon (063) 50–087 – Redakcija Ljuban Naraks, Stane Vovk, in Rudi Ževart – Tehnični urednik Franci Lazovec – Časnik je kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar" izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 – Zdaj izide vsak petek – Cena je 2 dinarja – Letna naročnina je 80 dinarjev – Za inozemstvo 150 dinarjev – Tekoči račun št. 52800–601–21420 pri SDK podr. Velenje – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk Ljudska pravica, Ljubljana – Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421–1/72 od 8.2.1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

● BRANE HOHNEC NAM JE SPET POSLAL ZAPIS S POTEPANJA PO VROČEM KONTINENTU

5109 m nad morjem

Plovba po Belem Nilu je postajala vse bolj utrujujoča in monotona. Sedel sem tako neko dopoldne na strehi plovila in strmel v zelene bregove reke. Zabaval sem se edinole pri opazovanju manevriranja starinskih plovil po zavitih meandrih Nila. Vse je potekalo namreč strašansko počasi. Preden smo premagali en rečni zavoj, smo najmanj trikrat zadeli v breg in se dvakrat ustavili. Mojo pozornost je nenadoma pritegnila neka premikajoča se gmota v vodi. Ni bilo treba ugibati, kaj se bo prikazalo iz reke. Sivorjava žival je svoje velikansko telo izvlekla na suhi breg reke in buljila proti parniku. Še precej časa sem opazoval „tapravega" nilskega konja, kako se je okorno kobacal po močvirnem rečnem rastju.

Iz življenja na ladji bom opisal še eno zanimivost, ki nam je še dolgo ostala v spominu oziroma v želodcih. Domačini – črnci imajo lepo navado, da pri svojem obroku hrane obvezno povabijo k „sodelovanju" vsakega, ki se približa, posebno tujca. Seveda smo mi takšno povabilo sprva z veseljem sprejeli, saj nismo imeli s sabo ne vem kakšnih zalog svoje hrane. Naslednjikrat smo se takšnemu vabilu raje skušali izogniti. Zakaj? Odgovor je preprost: enostavno se nismo mogli privaditi okusu njihove hrane in načinu uživanja. Skupina sedmih ali osmih ljudi namreč čepi na tleh, v sredi med njimi pa je skleda, skoraj obvezno napolnjena z nekakšno maso „iz dure" (vrsta slabega žita), plavajočo v zeleni omaki, narejeni iz neznano česa. Ko prideš slučajno mimo, ti ljudje naredijo prostor in veselo ponudijo hrano. Povabila seveda ne smeš odkloniti, saj bi to pomenilo precej hudo žalitev zanje.

Po polnih 15 dnevih življenja na ladji smo se vsi s pokvarjenimi želodci zvečer končno le ustavili v Jubi (izg. Džubi) prestolnici južnega Sudana. Le 6 stopinj severno od ekvatorja smo bili, vendar so se naše predstave o tropski vročini kmalu razblinile.

Močan naliv dežja nas je opozoril, da se nahajamo prav sredi deževnega obdobja na tem področju za razliko od „pasjih dni" v tem času v Jugoslaviji. To dejstvo je pripomoglo k temu, da je bila cesta iz Jube proti Keniji poplavljena in onemogočen vsak promet po njej. Uporabiti smo morali torej edino možnost za naše napredovanje na jug, n sicer letalo, ki pa je na žalost naš skupni žep precej izpraznilo. Vendar smo bili soglasni v tem, da se iz nerazvitega Sudana čimprej premaknemo naprej v države na Jezerskem višavju Afrike. Letalo na liniji Juba – Nairobi je imelo šesturni postanek v Entebbi (Uganda). Za to državo nismo imeli vize in smo se pač morali sprijazniti s tem, da te afriške države ne bomo videli. Popoldne je bilo na entebbskem letališču izredno živahno. Več skupin domačih folklornih ansamblov je ena za drugo uprizarjala vse mogoče plese v spremljavi velikih bobnov. Takšna predstava je bila za nas seveda edinstvena priložnost videti različna plemena v živopisani opremi pri izvajanju pristne črnske folklore. Vse to pa ni bilo namenjeno nam, ker smo najbrž še premalo slavni, temveč prihodu oziroma sprejemu generalnega sekretarja OZN Kurta Waldheima, ki je ta dan prišel v Ugando kot udeleženec konference OAV. V trenutku, ko je stopil po rdeči preprogi proti letališkem poslopju, je bilo do odhoda našega letala še slabo uro. Z Blažem sva poskusila brez veliko upanja še zadnjo možnost in sicer dobiti kar na letališču dovoljenje za vstop v državo. Verjetno precej pod vplivom prisrčnega sprejema generalnega sekretarja uradnik na IMmigrations officen kar ni mogel odbiti naše prošnje in že čez dobro uro smo se namesto po ulicah Nairobija sprehajali po glavnem ugandskem mestu – KAMPALI. Dolgo pogorje Ruwenzorija ali Lúmine gore, kakor jo je imenoval Ptolomej, se dviga visoko nad morjem prav na meji Ugande z Zairom in veličastni sneženi vrh gore smo lepega sončnega dne opazovali z vsem spoštovanjem iz našega izhodišča Mobvko v istoimenski dolini na vzhodni strani pogorja. Na precejšnje začudenje domačinov smo brez nosačev in brez vodiča krenili na bujno porasla pobočja afriškega „pettisočaka". Začela se je naporna 7-dnevna ekspedicija štirih slovenskih planincev. Zavedali smo se, da bo potrebno veliko vztrajnosti za uspeh, gnala pa nas je tudi misel, da bomo skoraj zanesljivo prvi Slovenci, ki bi jim uspelo premagati ta vrh.

Tretji dan smo že na poti, z vsakim korakom smo višje in bližje cilju. Popolnoma sami smo z goro. Le redko se namreč kakšna evropska odprava nameni na to pot. Sicer pa gora ni nora . . .

Kljub razbolelim ramenom od težkih nahrbtnikov nismo odnehali. Ta dan smo se tudi srečali z najhujšim sovražnikom, slabim vremenom. Ves dan je deževalo, povrhu tega pa smo morali vsi premočeni nekaj časa celo do pasu gaziti po močvirju. Prav tako naporen je bil naslednji dan. Nikoli si nisem mislil, da sploh lahko nastanejo takšna močvirja na višini 3000–4000 m nad morjem, koder smo tedaj hodili. Skoraj vsakodnevne padavine omogočajo rast izključno le močvirnim rastlinam.

Četrtega dne zvečer smo dospeli do zadnjega bivaka pod vrhom na višini 4500 m. Noč je bila strašno mrzla, saj smo bili že precej nad mejo, kjer sneg večno obleži. Čakal nas je odločilni vzpon na 5100 m visok vrh z imenom Margherita. Toda napomi dnevi hoje so opravili svoje pri Maretu in Blažu. Odločila sta se, da ostaneta v bivaku, medtem ko se bova s Sandijem poskušala povzpeti zjutraj na sam vrh.

Ob prvem svitanju sva zavita v bunde v snežnem metežu začela kopati stopinje v strmem ledeniku. Gosta megla in sneg sta nama onemogočila hitro napredovanje, povrh tega pa sva se morala še ustavljati precej pogosto, da se nadihava zraka, ki je na tej višini veliko redkejši kot v dolini. Odnehati pa nisva hotela že zaradi same misli na močvirja in na doslej prehojeno pot. Vrh mora biti osvojen.

Dva dneva neprekinjene hoje smo nato porabili za vrnitev v dolino in čeprav vsi na smrt utrujeni smo bili zadovoljni, da je maša „odprava" popolnoma uspela.

● MALA ANKETA

Med pacienti

Kljub temu da je poletje – torej čas, ko naj bi bili vsi zdravi – so čakalnice v zdravstvenem domu polne. Pacienti morajo precej dolgo čakati, da pridejo na vrsto. Z nekaterimi smo se pogovarjali.

ŠTEFKA FUČKAR

Čakam na pregled. Sem pacientka doktorja Kralja. On se za paciente zelo zanima. S pomočjo zdravil, ki mi jih je predpisal, sem zelo shujšala. Tudi sestre so do bolnikov zelo prijazne in vljudne. Čakati je res treba, ampak ne gre drugače. Zelo všeč mi je, ker je doktor Kralj uvedel številke, ki jih dobiš in tako točno veš, kdaj boš prišel na vrsto.

DRAGO TRKOLJA

Hodim k doktorju Črepinšku. Čakam na pregled zaradi bolečin v prsih. Moti me to, da je treba čakati zelo dolgo in to zaradi ljudi, ki gredo enostavno naprej. Drugače pa se zdravstveno osebje lepo obnaša do pacientov.

KAREL KLINC

Sem pacient doktorja Kralja. Čakati je treba zelo dolgo. Danes čakam, ker imam išias. Zdravstveno osebje se do pacientov lepo obnaša. Jaz se vsaj nimam kaj pritoževati, sicer pa sem tukaj zelo poredko.

DARINKA RAVNJAK

Zaposlila se bom v Gorenju, sedajle pa čakam na zdravniški pregled. Čakati je treba zelo dolgo, ne vem, morda gredo nekateri kar naprej. Sicer pa so zdravstveni delavci do pacientov zelo dobri. Trudijo se, da storijo vse, kar je v njihovi moči.

MARIJA PUŠNIK

Čakam na zobozdravnika. Hodim k doktorju Grasselliju. Do pacientov je zelo pozoren in prijazen. Tudi pri delu je zelo natančen. Žal pa ima zelo veliko pacientov, tako da le težko prideš na vrsto.

JOŽE SLEMENŠEK

Čakam že zelo dolgo. Prišel sem ob pol osmih, sedaj je pa dvanajst. Ne vem, verjetno imam angino. Zdravstveni delavci so zelo vljudni in prijazni, vsaj jaz nimam kaj očitati. Sicer pa le poredko prihajam sem.

Pacienti, ki smo jih srečali, so z zdravstvenimi delavci torej zadovoljni. Res je, da so včasih nestrpni, ker morajo čakati precej dolgo, vendar razumejo, da ne more biti drugače.

● NAŠ ZNANEC

Franc Škarja

Kadarkoli zaslišimo glas sirene, nas stisne pri srcu. Takoj pomislimo na človeka, ki se mu je zgodila nesreča. Med nami pa so tudi ljudje, ki jim pomeni sirena še nekaj drugega. Če tudi se ta oglasi sredi noči, so naši gasilci takoj na nogah in že so na mestu, kjer je potrebna njihova pomoč.

Franc Škarja je gasilec že od leta 1932. V tistem času so bili gasilci tudi pobudniki kulturnega življenja. To je bila organizacija, ki ni gledala na politično predanost.

Franc Škarja pravi: „Vse druge organizacije so bile preveč politične. Jaz pa sem bil že zelo zgodaj izgnan iz krščanske cerkve."

Franc je tudi po osvoboditvi ostal član gasilcev. „To je humana organizacija. Gasilec želi povsod prostovoljno pomagati vsakomur, ki je v nesreči." Prav zato je ostal njen član. V njem sem kmalu spoznala človeka, ki resnično želi vsakomur samo pomagati. Za svojo pomoč pa ne pričakuje prav ničesar.

Bil je na čelu gasilcev in zelo rad se spominja tekmovanj, reševanj, . . . ko so dosegali lepe uspehe. To mu je vedno znova vlivalo veselje do gasilstva. „To je resnično zelo težko in nevarno delo," pravi France, vendar pa doživi človek tudi toliko lepega. Sploh se ne da povedati, kako prijetno ti je, ko nekoga rešiš iz nesreče. Srečen si mnogo bolj kot če bi naredil kaj zase. Zavedaš se, da si nekomu pomagal in to je zelo veliko."

Velikokrat se zgodi, da se človek utrujen odpravi spat in ko komaj zadremlje se oglasi sirena. Franceta sem vprašala, kaj on čuti takrat. „Ko zaslišim sireno, imamo občutek, da me kliče ranjenec. Prav kot ne bi mogel odreči pomoči njemu, je ne morem odreči neznancu, ki je prav tako v nesreči."

Zelo ga moti, da se danes mladi ne vključujejo v takšne organizacije. Pravi, da so čisto drugačni. Tudi žene bi se lahko bolj vključevale. Pri takem delu ima človek prav gotovo tudi nekaj spominov, ob katerih ga znova in znova spreleti srh. Franc Škarja se je najbolj prestrašil, ko se je vžgala klasirnica na novem jašku. Grozil je vžig v jami, saj je klasirnica oddaljena le 30 m od jaška. V jami je bilo okrog 600 rudarjev. Ko je opisoval, kako je bil srečen, ko so pogasili ta požar, sem opazila, da to srečo ponovno doživlja. Takrat so mu pomenila tista življenja vse. Sreče, ki jo človek doživi v takem primeru, se sploh ne da opisati.

Ob koncu sem ga vprašala, kaj bi on v naši družbi spremenil. Rekel je: „Mi živimo danes zelo lepo. Prepričan pa sem, da smo naredili zelo veliko napako. Po moje smo prehitro dvigali naš življenjski standard. Več bi morali dati na razvoj našega gospodarstva, na boljši tehnični razvoj. Če bomo še naprej dvigali standard na račun tega, nas bo to privedlo v ogromne težave v našem gospodarstvu. Boli me, da delo danes ni tako izkoriščeno, kot bi lahko bilo.

Na delovnem mestu ni osebne zavednosti, da bi se izdelek izpopolnjeval, da bi bilo manj potrošnje in nepotrebnega razmetavanja. Delavec mora res vse voditi sam, vendar tega ne sme izkoriščati. Zavedati se mora tudi dolžnosti, ki jih ima do naše družbe."

Franc Škarja

Franc Škarja je imel zelo težko mladost. Izhaja iz revne kmečke družine. Tako je že s petnajstimi leti moral začeti skrbeti sam zase. Ko se je pričela vojna so ga zaprli, ker je bil sumljiv, vendar je ušel iz drvečega vlaka. Odšel je v partizane. To so bili zanj zelo težki časi. Dvakrat je bil ranjen in posledice čuti še danes. Konec vojne je pričakal kot komisar dvanajste brigade. Zelo je srečen, da je pripomogel k lepšemu življenju.

Franc Škarja je človek, ki želi vsakomur pomagati. Nesebično gleda na dogajanja okrog sebe.

● BODICA ZA NA ZADNJO STRAN

● NA RAZSVETLJENI TERASI

Ob 19. uri zvečer smo se ustavili na terasi pred zdraviliško restavracijo na Dobrni. Natakar, ki je prišel prižgat luči, nam je povedal, da tu ne strežejo. Postregli pa bodo, če se presedemo v restavracijo. Ostali smo raje na razsvetljeni terasi, zdelo pa se nam je precej nenavadno, zakaj so jo razsvetlili, če na njej ne strežejo.

»Šaljivca« bi morali kaznovati

Začelo se je, kot se pač vedno začne. Nekdo je nekaj slišal, drugemu je pripovedoval prijatelj . . . Nihče pa ne ve, od kod to izvira.

Začelo se je s cesto Slovenj Gradec – Velenje in nadaljevalo še z drugimi kraji in cestami. Na teh cestah naj bi v črno oblečena ženska ustavljala avtomobile in potem prerokovala čudne zadeve, nato pa brez sledu izginila. Človek se sicer vsemu nasmehne, češ civilizirani ljudje v dvajsetem stoletju pa vendar tolika naivnost.

Zadeva pa vendar ni tako enostavna, saj so v pripovedovanje vključeni tudi otroci. In če nam ti zastavijo vprašanja kot so: kdo so ustaši, bo prihodnje leto res toliko krvi, kot je bilo letos dežja, bo padlo res toliko bomb kot letos toče? . . . . lahko vidimo, da to ni le neumna potegavščina naivnih ljudi, ampak so to namerne govorice, ki odvračajo ljudi od dela.

Res je, da sta ljudska domišljija in naivnost krivi, da se take govorice širijo, res pa je tudi, da vlivajo zmedo med ljudi, zato bi bilo treba odločno prenehati z njimi. Poiskati bi bilo treba „šaljivca", ga kaznovati, ljudem pa povedati, naj ne verjamejo takim neumnostim in ne vnašajo zmede in strahu, posebno ne med otroke.

● Na neprednostno cesto

Voznik mopeda MARJAN KLOKOČAR je s svojim sopotnikom IVANOM HABETOM 30. 8. peljal po neprednostni cesti iz TGO. V križišču ni upošteval stop znaka in zavijal v križišče v levo. Po prednostni cesti je pripeljal TUGOMIR KOPUŠAR, ki je nameraval zaviti levo. Prišlo je do trčenja. Mopedista in njegovega sopotnika je vrglo čez avtomobil. Kopušar ni vozil dovolj po desni strani. Voznik mopeda si je močno poškodoval roko, sopotnik pa koleno.

● Ni upošteval prednosti

Kolesar FRANC LOŽNIK je pripeljal 31. 8. iz smeri novega jaška v Prelogah na cesto drugega reda Šoštanj – Velenje. Iz Šoštanja je pripeljal voznik osebnega avtomobila BORIS ULRIH. Kolesar ni upošteval prednosti voznika avtomobila in prišlo je do trčenja. Kolesar je dobil hude poškodbe na nogi in glavi, škode pa je za okoli 5.300 dinarjev.

● Izsiljeval prednost

Po Celjski cesti je 1.9. pripeljal v križišče s Šaleško in Foitovo cesto voznik avtomobila CE 294–60 VINKO KRIVEC. V križišču je izsiljeval prednost vozniku tovornega avtomobila LJ 142–628 VALENTINU HRIBARJU. Prišlo je do trčenja. Telesnih poškodb ni bilo, škode pa je za okoli 900 dinarjev.

● Pobegnil s kraja nesreče

Milenka Kos je 1. 9. stala s svojim očetom na pločniku Rudarske ceste. Po njej je pripeljal voznik kolesa z motorjem in z desnim ročajem zadel deklico v glavo, da je padla po cesti. Voznik je ustavil, ko pa je videl, kaj se je zgodilo, se je odpeljal domov in kolo skril. Izsledili so ga takoj po nesreči in ker je kazal znake vinjenosti, je bil preizkušen z alkoskopom. Nesrečo je povzročil IVAN NOVAK iz Velenja.

● Neprimerna hitrost

NATALIJA MILOVANOVIČ je bila 2. 9. ob pol sedmih zvečer z drugimi otroki ob Prešernovi cesti, v bližini bloka Prešernova 9/a. Ko je prečkala cesto proti bloku, je po cesti pripeljal z neprimerno hitrostjo IVO JAMNIK. Videl je druge otroke, Natalije pa ni opazil vse do tedaj, ko jo je z desnim žarometom zbil po cesti. Trčenje je bilo tako silovito, da je otroka od mesta trčenja vrglo več metrov. Deklica je dobila močan pretres možgan, poškodbe na glavi in drugih delih telesa. Materialne škode pa je za okoli 1.000 dinarjev.

● Odtrgalo del avtobusa

Iz smeri Slovenj Gradca je 2. 9. peljal voznik avtobusa MB 864–42 MAKS OSERBAR. V ostrem nepreglednem ovinku je pripeljal premalo po desni in se mu je zaradi teže potnikov avtobus nagnil. Nasprotni pa je ravno takrat pripeljal voznik tovornega avtomobila BOJAN MIKLAVŽINA. Vozili sta se opazili. Zadnji del avtobusa je zadel v sprednjo levo stran kasona tovornega avtomobila. Pri tem je odtrgalo 1 meter zadnjega dela avtobusa. Telesnih poškodb ni bilo, škode pa je za okoli 4.050 dinarjev.

● Trčenje pred skladiščem

Voznik tovornega avtomobila ALOJZ DREV je 5.9. pripeljal do glavnega skladišča. Ustavil je na parkirnem prostoru. Videl je, da ni ustavil na določenem mestu, zato je nameraval avtomobil peljati do drugega vhoda. Voznik osebnega avtomobila FRIDERIK CAMLEK je videl, da stoji avtomobil pred skladiščem, zato je peljal mimo po desni strani. Ko je pripeljal skoraj prej avtomobil, je voznik Drev zapeljal naprej in povzročil trčenje. Škode je za okoli 1 000 dinarjev.

● Pogorelo gospodarsko poslopje

V sredo, 3. septembra, se je ob pol petih zjutraj vnelo gospodarsko poslopje Ivana Parfanta iz Velikega vrha 25.

Gospodarsko poslopje je pogorelo do tal z vsemi nepremičninami. Vzrok požara pa je samovžig.

S pomočjo domačinov so iz gorečega poslopja rešili živino, škode pa je za okoli 200.000 dinarjev.

● Zadel v žico daljnovoda

V torek, 2. septembra, se je zgodila na delovišču Vegrada težja nezgoda.

Voznik avtodvigala Konrad Kerestez iz Laškega je prenašal s tem dvigalom mestni transformator. Pod daljnovodom visoke napetosti na delovišču gradbenih strojev pa je z dvigalom zadel v žico daljnovoda. Pri tem je izgubil življenje Friderik Ferme star 43 let, iz Velenja, Šercerjeva 12, ki je držal transformator, da ta ne bi med prenosom udarjal ob avtodvigalo. Poškodovan je bil tudi strojnik Henrik Mir iz Velenja, Šaleška 20, ki je pazil na to, da dvigalo ne bi kam zadelo. Nasprotni Mira je držal transformtor Jakob Obertica, ki pa ga je prav v trenutku zadetja avtodvigala v žico, izpustil in tako ni bil poškodovan. Tudi voznik avtodvigala Konrad Kerestez je ostal nepoškodovan.

● Smrt štiriletnega otroka

Mati je 5. 9. okrog 20. ure kopala štiriletnega sina RAJKA PERŠKA. Ko ga je okopala ga je pustila v vodi, da se je igral. Oče mu je zlepil neko igračko in da bi se lepilo hitreje posušilo, je igračko sušil s fenom. Tega je potem odložil na pralni stroj in odšel v dnevno sobo, kjer sta se z ženo pogovarjala. Ker iz kopalnice ni bilo slišati nobenih glasov, sta odšla tja. Rajko je ležal v kadi na trebuhu. Pozneje so ugotovili, da je potegnil fen s pralnega stroja v kad in se tako ubil.

● Ni se jima izplačalo

V noči s 4. na 5. september je neznani storilec vlomil v kiosk Dela na Prežihovi cesti. S trdim predmetom je odprl premično okence in skozi odprtino vzel 5 dinarjev in neznano količino cigaret. V isti noči je prav tako neznani storilec poškodoval steno igralnega aparata pri bazenu, od koder je odnesel 150 dinarjev. Kako je prišel v prostore, še niso ugotovili.